

PINK PEOPLE

NO. 16
JULI-
AUGUSTUS

1984

LOS NUMMER
ÉÉN PIEK

KURSUS ZELFVERDEDIGING...

VAN DE CLUB, MAAR DAN OOK ECHT...

DIE OORKNOP PAST ONS ALLEMAAL...

ADOLESCENTIE, HOMOSEKSUALITEIT EN HULPVERLENING...

HET COC EN DE POTTENPOLITIEK...

OPGEP(L)AKT...

"PINK - PEOPLE"

tweemaandelijks uitgave door 't
N.V.I.H. - COC - VENLO.

Blad met informatie en meningen.

Abonnement: fl. 15,00 per jaar.
(gironummer 5574187 t.n.v.
penningmens COC Venlo), onder
vermelding van: P.People.

Informatie over lidmaatschap
en/of abonnement, oftewel voor
het inzenden van reacties
en/of opgeven van advertenties:

N.V.I.H.-COC VENLO
REDAKTIE PINK PEOPLE
POSTBUS 611
5900 AP VENLO.

REDAKTIETEAM:

JOHN WIJNHOFEN (KOORD.),

VERONIQUE NIËL.

BEN JANSSEN.

CLEMENS LANTMAN.

PETER VENNEKENS.

HAY KEMPEN (LAY OUT).

Het redactie-team van Pink People
wijst er op dat ingezonden brieven
of artikelen, door hen ook als zo-
danig beschouwd worden.

Dat betekent dat de schrijver van
brieven of artikelen verantwoorde-
lijk is voor de inhoud ervan en
dat de inhoud niet vanzelfsprekend
door het (gehele) redactie-team ge-
dragen wordt.

De redactie houdt zich het recht
voor om aangeboden artikelen en/of
brieven niet op te nemen in dit
blad.

INHOUD:

Van de redactie	2.
Nieuw redaktielid stelt zich voor	3.
Praatgroepen	3.
Vanachter de bestuurstafel	4.
Adolescentie, homoseksualiteit en hulpverlening	6.
Re(d)aktie	9.
Homofestival	11.
Protestbrief	12.
Reactie op protestbrief	13.
Voor wie? (gedicht)	15.
Op je flikker gehad?	15.
Die oorknop past ons allemaal	16.
Over bisexualiteit gesproken	20.
"Der Weg in die Ferne"	20.
Opgep(1)akt	21.
COC-Internationaal	24.
Help... Nel is ziek!	25.
Het COC Venlo en haar pieken en plannen	26.
Zelfverdediging	27.
Oproep illustratiemateriaal	27.
Het COC en de pottenpolitiek	28.
Oplossing puzzel nr. 15.	28.
Opvang & Introductie COC Venlo	30.
Puzzel	30.

VAN DE REDAKTIE...

door: John Wijnhoven.

Vanachter de bestuurstafel is me al behoorlijk wat gras voor de voeten weggemaaid, maar het moet gek gaan als ik niks nieuws meer te melden heb.

Zéér groot nieuws is bijvoorbeeld dat we begin juli een overzicht ontvingen van het landelijk COC, waarin de ledentoeename (en in sommige gevallen de ledenafname) van alle afdelingen in het land was opgenomen.

VENLO SKOORDE DAARIN HET HOOGST!

Met een ledenstijging van maar liefst 21% gaan we aan kop! En dat is een felicitatie aan onszelf waard.

Verder kunnen we jullie weer een Pink People met veel LEESVOER aanbieden. Dat is zeker in deze vakantieperiode erg prettig.

Het zijn weer allemaal artikelen en interviews die (uiteraard) zeer de moeite van het lezen waard zijn. Zo kun je verderop lezen hoe mensen door de politie zijn opgepakt en vervolgens in een cel gestopt zijn, omdat ze aan het plakken waren: de boeven! Ook lees je welke rol het COC heeft gespeeld in de oorknopaffaire rondom de politie-agent Cor van Avesaath. In de volgende Pink People schrijft Cor er zelf over!

Ben Janssen schrijft over een artikel uit Jeugd en Samenleving over adolescentie, homoseksualiteit en hulpverlening.

En uiteraard staan er ook weer sommige "boze brieven" in en ik kan me, samen met René, voorstellen dat zijn bijdrage "vanachter de bestuurstafel" opnieuw stof kan doen opwaaien!

In de vakantieperiode zal de SOOS van het COC, in tegenstelling tot andere jaren, NIET GESLOTEN zijn. Sommige mensen hebben hun diensten aangeboden: zij zullen in de vakantie de bardiensten tijdelijk overnemen.

Het zal in die periode misschien wel wat rustiger zijn als anders, maar dat kan ook een reden zijn om eens een keer ekstra de soos te bezoeken.

De mensen die ijverig trainen voor de estafetteloop op de Veluwe, zijn elke vrijdagavond in HET PARK aan te moedigen.

De Roze Flits, onder deskundige leiding van Gerben Sraatsma, heeft ons laten weten het zich niet te kunnen permitteren om met vakantie te gaan.

Om hun huidig nivo op dit peil te kunnen houden, zullen deze trainingen dus ook gewoon doorgaan tijdens de vakantie.

En dan zijn er uiteraard de nodige PLANNEN VOOR HET NIEUWE SEIZOEN.

Zo zal de werkgroep stand in 't nieuwe seizoen met de kraam ook de omliggende dorpen gaan bezoeken! De werkgroep Opvang en Introductie houdt in oktober een grote voorlichtings- en informatie-avond t.b.v. alle verwijzende instanties en huisartsen van Venlo tot en met Roermond.

Deze avond vindt plaats in de benedenzaal van Vormingscentrum Switch. In september zal het nieuwe seizoen groots worden ingeluid met een DISKO-AVOND, mogelijk ook met CABARET. Deze avond zal gehouden worden in 't O.O.C. aan de Heutzstraat te Venlo. Een groep mensen, zes in getal, is al zeer intensief met de voorbereiding ervan aan de gang.

Ook zal in het nieuwe seizoen een VROUWENAVOND georganiseerd worden. Indien mogelijk zullen andere Venlose vrouwengroeperingen hierbij betrokken worden.

Voor deze avond zullen vrouwen van het landelijk COC en een vrouw uit de gemeenteraad van Amsterdam benaderd worden (officieus zijn al toezeggingen binnen).

En ook zal er een kennismakingsavond worden gehouden voor alle NIEUWE LEDEN van het afgelopen seizoen. Welke inhoud deze avond zal krijgen is op dit moment nog niet helemaal bekend. Wel staat vast dat deze avond in het begin van het nieuwe seizoen gehouden zal worden.

Verder wil ik met enige trots mededelen dat sinds kort het redactieteam van Pink People is uitgebreid met een vrouw. Veronique Niël stelt zich zelf elders in dit blad voor.

Dan rest me nog om jullie allen 'n goede vakantie toe te wensen, zo je die tenminste nog te goed hebt. De vakantie is bij uitstek geschikt om er eens over na te denken waarom je nog steeds geen lid bent!

Want: COC, VAN DE CLUB... MAAR DAN OOK ECHT! (zie bijgevoegd aanmeldingsformulier).

Of misschien geeft het programma voor het nieuwe seizoen jou nou net dié kik om je schouders ermee onder te zetten. Meldt je dan aan als aktieveling! Tel. 44965.

HET GAAT GOED MET HET COC,
MAAR WE ZIJN NIET SNEL TEVREDEN!

Sluitingsdatum kopij nummer 17:
01 september 1984.

NIEUW REDAKTIELID STELT ZICH VOOR.

door: Veronique Niël.

Ik wil me even voorstellen.
Ik ben Veronique.

Sinds vier jaar weet ik dat ik lesbies ben en in die jaren ben ik heel wat strijdvaardiger geworden. Maar in je uppie strijden haalt niet zoveel uit als strijden met een groep. Daarom ben ik lid geworden van het COC (Venlo).

Daar leerde ik een groep mensen kennen die had werkt, oor heeft voor andere meningen dan die van henzelf, kan relativeren en die zoekt naar mensen die ook aktief willen worden binnen het COC.

Ik heb toegezegd redaktielid te willen worden.
De redaktie vond het erg positief om een vrouw onder haar leden te hebben (beter als een griepje, toch?). Ik zal m'n best doen en ik hoop dat ik door publikaties in de Pink People meer vrouwen warm kan krijgen voor het COC, dus voor onze strijd!

TIP: In augustus/september heeft de werkgroep Vrouwen-Film en Cultuur in Venlo een thema-avond over: "VROUWEN DIE VAN VROUWEN HOUDEN". Misschien dat 't COC hier aan kan meewerken.

Let op aankondigingen in de pers en in de stad.
De toegang is alleen voor vrouwen: hopelijk in grote getalen.

PRAATGROEPEN...

door: Janneke van Dijk.

Er blijkt nog steeds behoefte aan praatgroepen.

De vrouwenpraatgroep is een paar weken geleden opgeheven.

Deze groep is 9 keer bij elkaar geweest en deze groep heeft samen gekeken over welke onderwerpen men het zou willen hebben.

Zo is er o.a. gepraat over:

- hoe ervaar je je eigen lesbies zijn;
- hoe weet je eigenlijk dat je lesbies bent en moet je je dan op een bepaalde manier gedragen om "erbij te horen";
- wat doe je op school, thuis, in je werk of omgeving met je lesbies zijn;
- hoe kom je in kontakt met lesbiese vrouwen en wat zeg of doe je dan?

Ook is deze groep een keer met z'n allen naar de film geweest en hebben ze een keer een spel gedaan om elkaar beter te leren kennen. Volgens de deelnemers heeft deze praatgroep hun een beetje verder geholpen om te leven op de manier zoals ze dat zelf willen. Het was voor hen een steun om verder te gaan. Vantevoren had deze groep afgesproken dat ze ca. 9 bijeenkomsten zouden houden.

De mannengroep is later gestart en zal nog ± 4 keer bij elkaar komen en dan verder bezien of ze nog door gaan.

Elders in dit blad lees je een verslag van één van de laatste bijeenkomsten over biseksualiteit.

Na de zomervakantie, in september, bestaan weer nieuwe mogelijkheden om aan een vrouwen- of mannenpraatgroep deel te nemen. Dan starten nieuwe groepen.

Je kunt je daarvoor nu al opgeven.

AANMELDEN OF INFORMATIE:

Vrouwengroepen: Janneke 077-70150.
Mannengroepen : John 077-45147.

VANACHTER DE BESTUURSTAFEL... (EN VANAF DE BARRICADE...),

door: René Bardoel.

Dit maal komt mij weer de eer toe om jullie, lieve potten en flikkers, op de hoogte te houden van wat we allemaal doen hier in Venlo.

Je moet echter niet denken dat ik alles ga verklappen van wat we hier uitgesproken: kom dan zélf maar kijken.

Nou, daar gaat ie dan, de spits afbijtend met Nijmegen!

Nijmegen. Zaterdag 30 juni. Een dag om voor goed in mijn roze hersencellen te grieven.

Het was ook deze keer weer een zalig gevoel om zo veel potten en flikkers bij elkaar te zien.

Maar het was de sfeer en de mentaliteit van deze mensen die me écht ontroerde.

Ook al kende ik de meesten van hen niet, er was toch iets wat ons met elkaar verbond: waarschijnlijk de gezamenlijke strijd tegen homohaar, seksisme en racisme.

Samen maakten we voor één dag van Nijmegen een potten- en flikkerparadijs.

Een paradijs waar geen dogma's heersten, waar geen dwingende normen je iets beletten te doen waar je op dat moment zin in had, zolang het niemand schaadde.

Er waren enorme contrasten in de verscheidenheid van mensen: natuurlijk veel roze, leer en travestie, maar ook punkpotten en potten in sjieke kledij waren veelvuldig aanwezig.

Kortom: er waren ontzettend veel mensen ($\pm$ 8000), zowel jong als oud. Ondanks al deze contrasten waren we een als door maizena gebonden eenheid, waarin toch meer individuele vrijheid bestond als je voor mogelijk had gehouden.

Al lachend, vrijend en pratend liepen we door de stad die inmiddels een zachtroze gloed had aangenomen. Bij een dergelijke herbeschouwing als deze voel ik net als toen, de vlinders weer in mijn maag rondzieren, een antiklimax zou echter spoedig volgen door weer een staaltje heteroterreur.

Maandagmorgen keek ik vol belangstelling in een aantal kranten: wat zouden ze over de massale bijeenkomst van "ROZE NEDERLAND" te melden hebben?

De teleurstelling was groot. Het Dagblad voor Noord Limburg is waarschijnlijk te preuts en te bang om katholiek Limburg te sjokkeren.

Ook de Volkskrant onthield haar lezerspubliek van de achtergrond-informatie van het waarom van zo'n demonstratie. Zou "progressief" Nederland misschien al op de hoogte zijn van alle facetten van het homoleven?

Voor de zoveelste keer is dit weer 'n bevestiging dat het homoleven wordt stilgezwegen, tenzij het gaat om sensationele gebeurtenissen als bij ziekte (AIDS) of agressie (Amersfoort). Juist óók daarom is een actief COC een zinvol antwoord.

En actief zijn we. En dat zullen we blijven ook!

Voortdurend zijn we bezig om m.n. het Venlose publiek te konfronteren en te informeren om zo een mentaliteitsverandering te bewerkstelligen. Dat deze strijd ons heel veel plezier verschaft, is een zeer belangrijk gegeven: **GEÉN MANNENMACHT MAAR POTTEN-PRACHT, BESMET MET FLIKKERPRET!** (enkele teksten die meer aandacht verdienen dan ze tot nu toe krijgen).

Teveel mensen denken nog dat het een soort van zwaarmoedig vechten is tegen de dwingende heteronorm.

Vooralsnog is dit misschien voor velen een feit, maar toch moeten we ook de vrolijke kanten van het homoleven laten zien.

Goh, wat ben ik blij dat ik een jurk durf te dragen met mooie pumps, of zo'n geile strakke leren broek met daarop een ruige jas.

Oh, wat ben ik blij dat ik een radicale flikker ben, die wél durft te zeggen: "Ik heb schijt aan normen die mij niet aanstaan".

En werkelijk, het geeft me een kik als mensen me stomverbaasd op straat staan aan te gapen.

En dan die vele opmerkingen en blikken van mensen die het prachtig vinden dat je je zo gedraagt: zij geven me al de steun en moed die ik nodig heb om door te gaan mezelf te zijn.

In de activiteiten van het COC is gelukkig de laatste tijd ook te bespeuren dat de potten- en flikkerpret niet op kan.

Denk maar aan het video-festival, of aan de swingende cocktail-party, die allebei een zeer groot succes waren. In de binnenstad van Venlo hebben we roze ballonnen en roze gebakjes in de vorm van driehoekjes uitgedeeld, om de homofobie, ofwel homo-angst, die in Venlo e.o. veelvuldig voorkomt wat binnen de perken te houden.

De bijwerking van deze produkten is nog leuker: er kunnen namelijk binnenkort bij de Venlose bevolking massale homoseksuele neigingen optreden.

Natuurlijk heeft het COC ook actie gevoerd, omtrent de minder leuke affaire rondom Cor van Avesaath. Hierover meer elders in dit blad.

Ook in Roermond heeft het de laatste tijd gebruikt van de activiteiten. De Linda-Luxaflexband heeft daar de roze week swingend ingeluid. Voorts hebben ze daar met een kraam en allerlei informatiemateriaal in de stad gestaan en is er een discussie geweest over de relatie tussen homobeweging, vrouwenbeweging en seksisme. Verder is er nog een film gedraaid en wel: "Eine Liebe wie andere auch".

Natuurlijk blijft de belangrijkste prioriteit binnen het COC Venlo informatie verstrekken, zoals bijvoorbeeld vier keer in de maand met folders in de binnenstad staan. Ook hebben we in verband met de pas gehouden Europese verkiezingen folders uitgedeeld waarin we het publiek er op wijzen dat er nog veel politieke partijen vrouwonvriendelijk en homovijandig zijn. We hebben dan ook in deze folder gevraagd om hiermee duidelijk rekening te houden. En dan natuurlijk de tentoonstelling die in samenwerking met de Venlose bibliotheek is gehouden. Deze was zeer de moeite waard. De tentoonstelling bestond uit tekst en beeldend materiaal en handelde over de homovervolgving tijdens de middeleeuwen tot en met de tweede wereldoorlog. Natuurlijk lagen er ook boeken en folders over homoseksualiteit.

Als laatste nieuwtje kan ik jullie vertellen dat de koördinator van onze werkgroep "stand" een briefje op ons prikbord heeft gehangen waarin o.a. staat dat er misschien sprake van is dat we de omliggende dorpen eersdaags gaan verrassen met ons homoseks-

promotieteam.

Zoals eenieder behoort te weten is volgens de vele takken van de wetenschap iedereen ook homoseksueel. Ook zij die het (nog) niet weten. Natuurlijk kan het nooit kwaad als we door middel van allerlei informatie hen een beetje wegwijs maken in homoland!

Tenslotte nog een paar opmerkingen over de mensen die in het COC Venlo actief zijn, of hen die ons regelmatig bezoeken.

Het COC Venlo is gelukkig een beweging waar vele mensen zich in kunnen vinden: radikalen, gematigden, vrouwen, mannen, jongeren en ouderen.

Dit is volgens mij iets waar we trots op kunnen zijn, echter er komt ook regelmatig kritiek vanuit het COC en van daarbuiten, op mensen die anders doen of anders denken.

Het is betreurenswaardig als bepaalde groepen mensen zich niet meer zouden kunnen vinden in het COC. Ook nu weer weet ik dat op dit artikeltje veel kritiek zal zijn!

Het is overigens prima als mensen kritiek uiten. Maar toch: is het niet zo dat velen dit doen, omdat ze geen raad weten met radicale of juist zeer gematigde potten en flikkers?

Vaak is het, denk ik, meer een gevoelsmatige afkeer van bepaalde gedragingen of ideeën. Bedenk dan echter wel dat de oorzaak bij jezelf ligt en niet bij diegene waarmee je ogenschijnlijk niet overweg kunt.

Waarschijnlijk spelen angsten en schaamtegevoelens hierin een grote rol.

Tenslotte: het gaat goed met het COC! Maar het kan nog veel beter. Wordt nú lid en vul bijgevoegd formulier in, of geef het aan kennissen.

Voor eventuele vragen of informatie kun je bellen naar: 077-44965.

Vrolijke flikkergroetjes.

ADOLESCENTIE, HOMOSEKSUALITEIT & HULPVERLENING.

(Een artikel van Guus van der Veer, Jeugd en Samenleving '84, nr. 4.).

Bewerkt door: Ben Janssen.

De problemen waar adolescenten die zichzelf als homoseksueel beschouwen in hun sociale omgeving tegenaan lopen mogen zo langzamerhand wel als bekend worden verondersteld.

Over de innerlijke en de relationele problemen die sommige van deze adolescenten hebben, is nog maar weinig gepubliceerd.

In het artikel van Guus van der Veer worden deze problemen belicht.

De opvattingen over homoseksualiteit in de psychotherapeutische hulpverlening liepen door de jaren heen van, het is een psychische stoornis tot de nu geldende opvatting dat homoseksualiteit als een op zichzelf staande persoonlijke eigenschap serieus genomen kan worden.

Hoewel de verouderde opvatting als zeer kwetsend ervaren kan worden, kan de vernieuwde opvatting leiden tot een taboe om te spreken over de innerlijke en relationele problemen, die sommige adolescenten wel degelijk rondom hun homoseksuele lotgevallen ervaren.

Over dergelijke problemen gaat 't in dit artikel. Uitgangspunt daarbij is de gedachte dat adolescenten met een homoseksuele voorkeur vanaf het begin van de adolescentie of daarvoor zoveel negatieve reacties uit hun omgeving kunnen ervaren, dat daardoor innerlijke en relationele problemen kunnen ontstaan.

In de ontwikkelingspsychologie wordt er vanuit gegaan dat er zoiets bestaat als een normale ontwikkeling, welke door uiteenlopende onfortuinlijke voorvallen of omstandigheden kan worden verstoord. Het ervaren van seksuele gevoelens tot personen van hetzelfde geslacht verhoogt 't

risiko op het ondergaan van dergelijke, de ontwikkeling versturende voorvallen of omstandigheden: vanwege de onderwaardering van homoseksualiteit in onze samenleving en de daarmee samenhangende diskriminatie van, en negatieve beeldvorming over mensen die als homoseksueel beschouwd worden. Ten aanzien van drie aspecten van de psychiese ontwikkeling in de adolescentie kan men in dit verband een negatieve beïnvloeding verwachten:

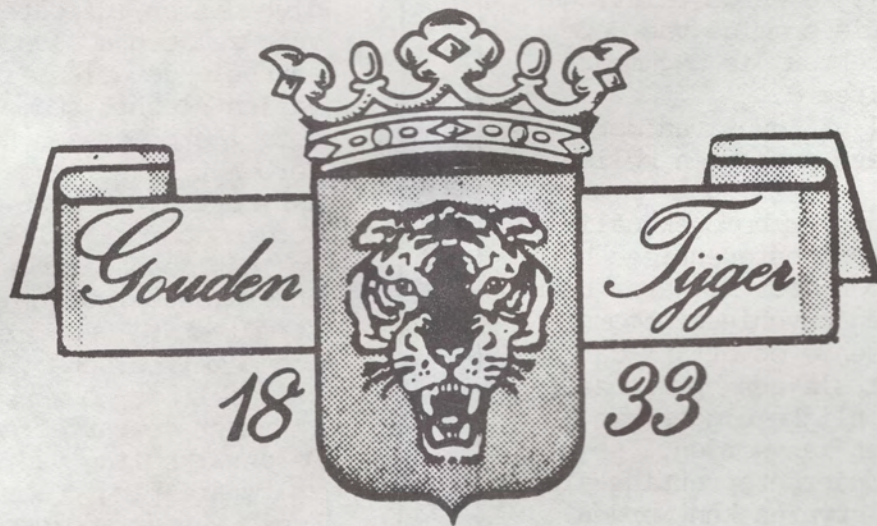
- het proces van loskomen van de ouders. Ouders hebben het dikwijls moeilijk met de homoseksualiteit van hun kind, ze reageren verdrietig, schamen zich of wijzen 't af. De adolescent reageert met schuldgevoelens, verbergt zijn homoseksualiteit of gebruikt overmatig veel energie om zich tegen zijn ouders af te zetten.
- De ontwikkeling van sociale vaardigheden en inzichten. Vaak zal een adolescent met homoseksuele gevoelens in veel gevallen slechts gedeeltelijk aan deze leerprocessen kunnen deelnemen. Verbergt hij zijn gevoelens niet, dan bestaat de kans om afgewezen te worden door zijn leeftijdsgenoten. Ook het toenaderingsgedrag tot de andere sekse wordt aangeleerd of gestimuleerd. Toenadering van jongeren tot dezelfde sekse, die zich heteroseksueel beschouwen, wordt vaak alteminst gewaardeerd.
- De ontwikkeling van zelfbeeld en zelfwaardering. Door het negatieve beeld wat de adolescent in de omgeving hoort over homoseksualiteitervaart hij zich vaak als slecht en minderwaardig.

Drie speciale ontwikkelingstaken:

- Leren leven met het alledaagse isolement. De mate van isolement is afhankelijk van de waardering van homoseksualiteit in de omgeving van de adolescent.
- Leren praktische problemen het hoofd te bieden. Problemen als diskriminerende opmerkingen, moppen e.d. In het algemeen gaat het er bij deze praktische problemen om, dat de adolescent enige routine opdoet bij 't zich handhaven in voor hem kwetsende of vernederende situaties. De omstandigheid dat de gemiddelde adolescent weinig andere mensen met een homoseksuele voorkeur kent, maakt het niet gemakkelijker.

LEUK
det ge d'r waas

in de

ALTIËD VENLOOSCH ALTTIËD

- Afwijzing gevoelsmatig verwerken. Dagelijkse beledigingen en vernederende ervaringen moeten ook emotioneel verwerkt worden. De emotionele gevolgen laten zich omschrijven als een langdurig uitgesmeerd rouwproces, waarin verdriet, opstandigheid, aanvaarding van de kennelijk soms onvermijdelijke ellende en het zien van nieuwe perspectieven elkaar blijven afwisselen.

Konsekwenties voor de hulpverlening: Bij hulpverlening vanuit een ontwikkelingspsychologische visie, zal men zich richten op het op gang brengen van vastgelopen ontwikkelingsprocessen en stimuleren van het werken aan de drie speciale ontwikkelingstaken. Drie middelen zijn daarbij thans beschikbaar:

- Sociale vaardigheidstraining. Hieronder wordt verstaan het trainen van sociale vaardigheden, maar ook zeer specifieke sociale vaardigheden in het omgaan met diskriminerende situaties.
- Stimuleren van contacten met de homoseksuele subcultuur. Dergelijke contacten kunnen het isolement waarin de jongere verkeert doorbreken en dat heeft een stimulerende invloed op de ontwikkeling. Gedacht wordt ook aan een lichamelijke weerbaarheidstraining: deze schijnt een positief effect mee te brengen voor zelfbeeld en zelfwaardering van de deelnemers. De schrijver maakt een scheiding tussen de subcultuur waar het aksent ligt op konsumptie en amusement en een ander deel waar het aksent ligt op strijdbare activiteiten. Volgens de schrijver is in beide sectoren weinig plaats voor jongeren met het verdriet dat ze door de afwijzing in hun omgeving ervaren.
- Gesprekken. Hierdoor kan het isolement doorbroken worden, een behoefte aan emotionele steun kan worden vervuld, de aanwezigheid van een niet veroordelende volwassene versterkt de zelfwaardering.

Pijnlijke ervaringen kunnen opnieuw beleefd en emotioneel verwerkt worden. Daarnaast kan de hulpverlener daadwerkelijke steun bieden bij 't oplossen van praktische problemen. Tijdens dergelijke gesprekken kan blijken dat er bij de adolescent bepaalde innerlijke of relationele

problemen zijn ontstaan, die zijn bewegingsvrijheid beperken. Hoewel het daarbij gaat om zeer verschillende problemen, geeft de schrijver enkele grove typering:

1. Een jongen van 17 jaar met psychosomatische klachten. Opgevekt en strijdbaar. Hij blijkt veel verdriet te hebben van de afwijzing door ouders en enkele vrienden. Hij wil bewijzen dat hij niet een stereotiepe "zielige" homo is. Deze bewijsdrang staat de verwerking van het oud zeer in de weg.
2. Een jongen van 18 voelt zich leeg en vaak neerslachtig. De gesprekken gaan over diskriminatie. Het blijkt dat hij een fijne neus heeft voor verborgen vooroordelen bij de mensen om 'm heen. Hierop reageert hij gekwetst. Hij onderkent een drang om telkens opnieuw te bewijzen dat anderen hem leed aandoen en later ook het diepe gevoel van minderwaardigheid dat daaraan bij hem ten grondslag ligt.
3. Een jongen van 19 ondervindt contactmoeilijkheden. Het blijkt dat hij veel energie gebruikt om zijn relatie met zijn ouders -vooral vader- goed te houden. Deze schaamt zich voor de homoseksualiteit van zijn zoon. Daardoor miste de jongen een warme vaderfiguur. Doordat hij wist wat hij altijd gemist had, kon hij beter zijn verdriet verwerken. Dat gaf hem de ruimte om zich minder op zijn ouders en meer op leeftijdsgenoten te oriënteren en om aan zijn contactmoeilijkheden te werken.

De beginklachten van de bovenstaande voorbeelden wijken niet af van die van de modale adolescent. Maar aangezien de adolescent homoseksuele gevoelens heeft in een min of meer vijandige omgeving, verleent dit aan hun problemen een specifieke teint, die nadere bestudering verdient. Die bestudering lijkt me alleen mogelijk als de hulpverlener niet gehinderd wordt door een onderwaardering van de homoseksuele liefde.

RE(D)AKTIE.

In de vorige Pink People (nr. 15) werd een brief gepubliceerd die door Dennis van Riemsdijk werd geschreven en verzonden aan de Stadsgroep Roermond.

Dennis bood hem ons ook aan ter publikatie.

Peter Vennekens reageert hierop namens de redactie.

I.

De Nederlandse homobeweging, onder impuls van de invoering van artikel 248-bis in het Wetboek van Strafrecht (=verbod op mannelijk en -in de wereld uniek:- vrouwelijk homoseksueel contact met minderjarigen) in 1911 ontstaan middels de oprichting van het tot 1940 bestaande en op Jonkheer Mr. J.A. Schorrerdrijvende "Wetenschappelijk Humanitair Komitee", kent al lang de discussie over:

- wat willen we eigenlijk bereiken en
- langs welke weg en
- hoe betrekken wij onze -zoals dat lange tijd genoemd werd- "gevoelsgenoten" bij onze strijd.

Over deze vragen, waarmee de direkte opvolgster van het WHK: De Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit, Cultureel Ontspannings Centrum alsmede tal van andere in de jaren zestig opgerichte homo- emancipatiegroepen, tot op de dag van vandaag worstelen, handelt Dennis van Riemsdijks ingezonden brief.

Er is echter méér:

- Dennis beroept zich nadrukkelijk op meer dan twee decennia ervaring in de homowereld,
- en we mogen ook bepaald niet wegpoetsen, dat hij verscheidene jaren in een eng-katholieke, kleinstedse situatie -en hiervan is toch sprake in Roermond- de moed wist op te brengen om "jongens" de gelegenheid te bieden aangenaam andere "jongens" te ontmoeten,
- maar nu wordt hij de laatste tijd gekonfronteerd met een nieuw initiatief: eerst het Roze Front Roermond, eind 1983 de Stadsgroep Roermond van de N.V.I.H. COC-afdeling Venlo en omstreken, welke club zich onafhankelijk van de door Dennis opgebouwde voorzieningen wil ontwikkelen en
- stuit op skepsis en -of vergis ik

mij?- een nauwelijks verholde wrevél bij de eigenaar van In Heaven, Sjinderhannes, The Plunge en koffiècorner Florenske, temeer daar de Stadsgroep van een radikale toonzetting lijkt blijk te geven.

II.

De homobeweging streeft -zo denk ik dat in het algemeen te mogen stellen- via sociale activiteiten naar verandering van de machtsbalans ten gunste van de homo's (m/v). Een aantal stromingen propageren buiten de bevrijding van de homoseksueel tevens de vrijmaking van de homoseksualiteit.

Genoemde emancipatoire bezigheden zijn nodig, omdat -en hierin zal Dennis vermoedelijk met mij meegaan- homoseksualiteit/de homoseksuelen wel in grotere mate dan voorheen, maar, getuige bijvoorbeeld de rellen op 26 juni 1982 in Amersfoort, de moeite die het de partijraad van het CDA kost om de gelijkwaardigheid van homo's te erkennen, de affaire rond de Hofhomo en de moeizame discussie op rijksniveau over de verscherping van het diskriminatieverbod, zeker niet écht door de samenleving is/zijn geaksepteerd: In de maatschappij heerst de heteronorm.

Deze potten en poten, maar tevens de hetero's zélf onderdrukkende heteronorm kan een zeer individuele verschillende reactie teweeg brengen:

1. je stelt alles in het werk om je homoseksuele gevoelens te ontkennen en zulks gebeurt nogal eens,
2. je onderkent je homoseksuele gevoelens, maar "doet er niets mee" en aldus heb ik een wezenlijk deel van mijn leven doorgebracht,
3. je kiest voor een homoseksuele levenstaat (wat dit ook mag betekenen), waarbij je echter ervoor waakt, dat jouw omgeving zich aan je stoot: de homofiel die, zover mogelijk, als hetero leeft en
4. eventueel bij tijd en wijle homobars en dergelijke als uitlaatklep gebruikt en
5. desnoods nog durft te bedelen om ook een stukje onder de zon,
6. je komt openlijk voor je homoseksuele voorkeur uit en bindt
  - hetzij in een relatief tolerant klimaat als in Amsterdam,
  - hetzij binnen een minder "homovriendelijke" buurt de strijd aan

tegen de overheersing van de heteronorm (dit is iets anders dan het uitdrijven van hetero-seksueel gedrag), door:

- politiek en maatschappelijke gelijkberechtiging te vorderen,
- homotrots (en waarom niét?) uit te dragen en een eigen, wellicht voor "hetero's" verleidelijke cultuur op te bouwen,

7. en: je kunt bovendien, om te verhinderen, dat de aanhang(st)ers van een onbedreigde heteronorm gaan bepalen, wát homoseksualiteit en wié homoseksueel is, tot de slotsom komen, dat het beter ware de homoseksualiteit onzichtbaar/onkontroleerbaar te maken (de zgn. guerillataktiek).

Naarmate je (ik weet 't: ik trap een open deur in) een zelfbewuster, strijdbardere opstelling (die m.i. niet alleen de pressie tégen homo's, maar elke diskriminatie omvat) bevoorkeurt, dien je sterker in je schoenen te staan, zal de behoefte aan daadwerkelijke solidariteit van andere homo's en van aanverwante groepen ook toenemen.

III.

Welke houding een homo tegenover (zijn/haar) onderdrukking moet innemen, weiger ik -zo ik dat al mocht of kon- te gebieden.

Desalniettemin zou ik -die zich trouwens op basis van zijn ondervindingen van twintig jaren, mét zijn kollega-redactieleden van *Pink People* best thuis voelt bij de door de COC-afdeling Venlo in de *Roze Draad* uitgestippelde koers- blij zijn met versterking van de gelederen der strijdbare, oude, jonge, onervaren en door de wolgeverfde homo's.

Daarenboven hoop ik, dat Dennis op 'n gegeven ogenblik tot het inzicht komt:

- hoe hij met de rechtvaardiging die hij in zijn brief geeft, van het exploiteren van gelegenheden, waar wij thuis schijnen te horen en de "jongens met jongens" kunnen dansen, volkomen te goeder trouw (ik heb geen enkele aanleiding en recht om die te betwijfelen) het gevaar uitlokt te gaan functioneren als menige welzijnswerk(st)er die mensen alleen maar beter laat aanpassen aan wat de maatschappij van haar ieder vergt: in het ergste geval wordt Dennis

-nogmaals: zonder boze bedoelingen- in de positie gedwongen van de heerder van een ghetto, gelijk vele leden van Joodse Raden in de periode 1939-1945 veelal ongewild hun/haar inspanningen ten goede zagen komen aan de Duitse bezetting; men leze eens de uitstekende roman: "*De Jodenkoning*" van *Leslie Epstein*, uitgegeven bij *De Arbeiderspers (Grote ABC)*.

- op welke wijze de homobevrijdingsstrijd geschaapt wordt door het voortdurend kultiveren van de angst,
- dat het minderwaardig -een ander woord is niet op zijn plaats- is, om, schermende met al zijn ervaring, pogingen van andere, in de regel veel jeugdiger en minder bedreven, potten en poten, een bijdrage te leveren aan onze emancipatie in een kwaad daglicht te stellen en aldus de grond in te boren.

Dennis, dat je een nieuwe, kritiese generatie homo's uitdaagt zich in de praktijk te bewijzen, zal werkelijk niemand afkeuren: dat je je zó in je eigen -je geeft zelf toe: beschutwereld hebt ingegraven, dat het niet eens meer tot je doordringt wat die paar leden van *het Roze Front Roermond*, nu: *Stadsgroep Roermond van het N.V.I.H.-COC*, tot op heden hebben klaargespeeld -menige discussie avond, publikatie, inbreng in discussies op COC-afdelingsvergaderingen, etcetera- is iets wat ik niet begrijp.

Trouwens: was jij als **F L I K K E R** aanwezig en actief toen het *Roze Front Roermond* eind juni 1983 op het Munsterplein een grote manifestatie in het kader van de *homobevrijdingsweek* hield?

En heb jij gevechten meegemaakt van de *Stadsgroep* om erkenning van de homobeweging door de gemeente Roermond?

Versta me goed: ik heb niets tegen homobars, leer, motoren, dansen, de donkere kamer (dark-rooms), de sauna, het behoort allemaal tot onze cultuur.

Er is evenwel méér:

- homolitteratuur;
- homofilms;
- homopolitiek;
- solidariteit!

Misschien ben jij in staat, Dennis, om je bezoek(st)ers aan te sporen

- te genieten bij jou en overal anders, want ik wil niet achter prikkeldraad,
- en tevens zich in te zetten voor het welslagen van het initiatief *Stadsgroep Roermond van de Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit COC*.

Sukses!

Peter Vennekens.

HOMOFESTIVAL.

In Amsterdam zal van 5 t/m 11 augustus een internationaal homo jongeren festival en congres plaatsvinden.

De organisatie is in handen van het Landelijk Homo Jongeren Overleg.

Het congres vindt gelijktijdig maar gescheiden van het festival plaats. Tijdens het congres wordt er gediskussieerd in werkgroepen over de volgende onderwerpen: de relatie met ouders, onderwijs en opvoeding, wettelijke leeftijdsgrens voor seksuele contacten, meiden en de internationale samenwerking.

Er is plaats op het congres voor ongeveer 70 deelnemers, die wel jonger moeten zijn dan 25 jaar. De kosten bedragen fl. 25,--. Het thema van het festival is vriendschap en verlangens. Dit thema zal tot uitdrukking gebracht worden door middel van workshops, theater, dans, video, rollenspelen en body-painting.

Het congres en festival wordt gehouden in het Cultureel gebouw van de Universiteit van Amsterdam, Grimburgwal 10.

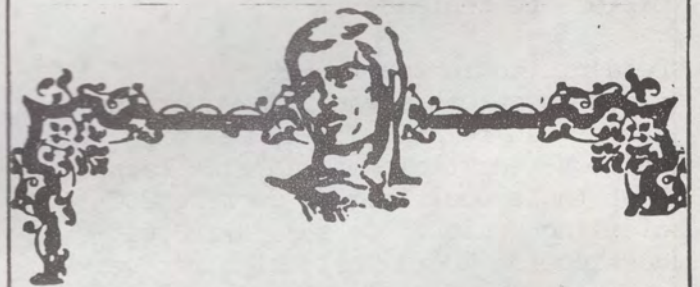
(Informatie en inschrijvingen bij: Vriendschap en Verlangens, Postbus 542, 1000 AM Amsterdam. Tel.: op dinsdag en donderdagmiddag: 020-231192).

collectief
 [redacted] café
 [redacted]
 [redacted]
 de [redacted]
 klin ker

collectief & toch open

roersingel 18
 roermond

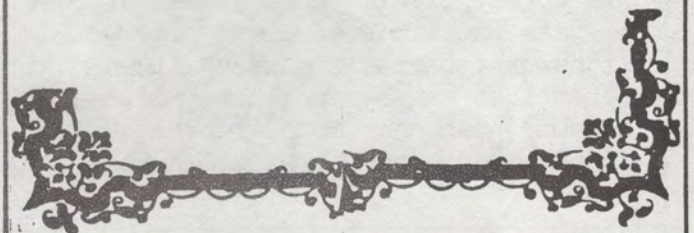
tel. 04750 - 30007

BAR - DISCOTHEEK - CLUB
LES AMIS

Stalbergweg 19 Venlo Tel: 077-44441

Open van 21.00 tot 2.00 uur
 Weekends 21.00 tot 3.00 uur
 's Maandags gesloten

In de maanden mei en juni haalde 't COC vaak de publiciteit.

M.n. het Dagblad voor Noord Limburg publiceerde zo het een en ander.

Een artikel waarin ± 70 personen, overwegend homofielen, hun veront- rusting uitspraken over de straat- akties, lokte nogal wat reacties en discussie uit.

De aanleiding hiertoe was een protestbrief die door John Veno werd opgesteld en door 52 mensen mee werd ondertekend.

Omdat deze brief niet alleen de straatakties betrof, maar véél meer, willen we u de inhoud van de brief niet onthouden.

De brief gaat ons immers allemaal aan!

Daarop aansluitend willen we ook graag de tekst afdrukken die Clemens wilde laten voorlezen op de diskus- sie-avond over deze materie, als reactie op deze brief.

Het is een persoonlijke reactie.

PROTEST!

Venlo, april 1984.

L.S.,

Ik weet niet hoe het jullie vergaat bij het lezen van de z.g. NIEUWSBRIEF Nr.2, welke het COC afd. Venlo onlangs in grote getale heeft laten rondslingeren.

Laat ik voorop stellen, dat ik het COC vanaf het eerste uur van haar bestaan veel positiefs toedicht betreffende haar aandeel tot het integratie-proces van homo-seksualiteit en de homo/les- bienne individueel binnen onze samen- leving. Dat meer leefruimte dankzij haar activiteiten tot stand is gekomen. Dat de maatschappelijke discussie me- de dankzij haar inbreng inmiddels ons land realiteit is geworden.

Kortom: dat er inmiddels best veel bereikt is in Nederland en bijgevolg ook in ons stadje Venlo.

Traumatisch voor elke aktiegroep is, dat, mede dankzij haar inzet ontsta- ne verworvenheden, ruimten, dialoog en tolerantie, daar ook die betrokke- nen van profiteren die desondanks mid- dels lidmaatschap of wat dan ook, of- ficiëel GEEN deel uitmaken van de klup. Met andere woorden: veel homofielen, ook in onze regio, wensen om welke re-

denen dan ook geen deel uit te maken/ lid te zijn/ van het COC en staan ook niet achter het beleid van deze homo- belangenvereniging. Ondanks het vele goede van het COC, heeft deze vereniging ook vaak een beleid gevoerd, aksies ont- ketend, stellingen geopperd, mentaliteit gepredikt en handelingen verricht, die meer dan eens aanleiding gaven tot fel- le kritiek uit de hoek van "gevoelsge- noten", die zich daar absoluut niet bij betrokken voelden en die zich daar tot- taal niet in herkenden. Meer dan eens riep en roept dit op tot felle diskus- sies onderling en naar buiten.

De NIEUWSBRIEF Nr. 2 nu is zo'n stuk, dat bij mij -en zoals ik inmiddels heb ervaren bij vele anderen eveneens- in het verkeerde keelsgat is geschoten, vandaar dit stencil.

En dan beperk ik mij slechts tot een enkel detail van het lange verhaal. Immers, dat zo'n twintig "potten" en "poten" lekker zijn gaan eten is voor mij niet interessant.

Er wordt gebedeld om geld, tot het laten maken van zo'n tienduizend stickers met daarop, naar mijn smaak, nogal onbe- nullige en twijfelachtige teksten (!).

Verder wordt er in het slordig opgemaakte pamflet gevraagd, of je erg onder de in- druk bent van de her en der in de stad schandalig gespoten teksten en suggesties voor de stickers als: "Flikker je vrijer" "Homo laat je zien" "Homo's houden van mensen, haal ze in huis"(?) "Wat wordt het mooi in de straat met al die homo's". Als de reclamespot van een Japans auto- merk moet gaan dienen tot enige bewust- wording ten aanzien van homoseksualiteit, dan is krities overleg en tevens enige creativiteit binnen het COC afd. Venlo inmiddels wel erg ver zoek. Om dan nog maar te zwijgen over de ethische kant van de zaak en de enorme milieu- en geestvervuiling die met deze aksie ge- paard gaat.

Iets dat het toekomstig (links) gemeen- teraadslid binnen de klup toch wel te harte moet gaan (!). Verder kun je je afvragen waar Venlo het aan verdiend heeft, op deze manier "verpest" te worden...

Vele homofielen (en ook anderen... lees de ingezonden brieven in PINK PEOPLE 14 pagina's 7 en 11) ergeren zich mateloos aan al dit soort gedoe in onze stad. Temeer daar men er van overtuigd is, dat al dat geklieder meer agressie gaat oproepen dan enig begrip en tolerantie. Als zinnig materiaal om te komen tot humane dialoog. Ik veronderstel, dat op een min of meer

bezopen zondag-middag wat kwajongens op puberale ideetjes zijn gekomen, die zonder goed overwegen van belangen schade, zonder enige kritiese ingreep van anderen, in het geniep in het donker met spuitbussen de straat op zijn gegaan. Als ik dan moet lezen wat ons aan dit soort flauwekul, gespeend van iedere originaliteit, nog allemaal te wachten staat, dan maak ik mij middels dit stencil tot woordvoerder van hen die het met de huidige en de aangekondigde aksies VOLLEDIG ONEENS zijn. Een en ander in de hoop dat zij deze kritiek middels de ingevulde strook aan de onderzijde zullen onderschrijven en eventueel aanvullen. Immers: het COC vraagt ons beleefd om kritiek te sturen aan haar adres. Dus doen...!!

Ik ben onlangs echt kwaad geworden omtrent de argumentatie van enkele COC-mensen, dat degenen die kritiek hebben maar eerst lid van het COC moeten worden, dat ze er anders niets mee te maken hebben.

Deze argumentatie lijkt werkelijk nergens op en riekt naar chantage. Als het COC afd. Venlo problemen heeft met haar leden-aantallen, dan moet zij bij zichzelf te rade gaan van hoe dat wel zou kunnen...

Ook de homo/lesbienne die NIET lid is van het COC, of van welke organisatie dan ook, en die zich bedreigd voelt door aksies van gevoelsgenoten, heeft het volste recht om dan korrigerend in te grijpen en zich te distancieren van aksies, die hij/zij ten aanzien van zijn/haar leefsituaties een slechte zaak vindt.

En het zou het COC afd. Venlo alleen maar erg netjes staan, om wel degelijk rekening te houden met ook degenen, die zich om welke redenen dan ook, niet verwant weten met dat COC, maar die wel problemen hebben met dit soort schadelijke (straat)-aksies.

En het zal de dialoog met de inwoners van Venlo en omgeving ten goede komen, wanneer de lieden binnen het COC, die verantwoordelijk zijn voor al die rotzooi in de stad, met schoonmaakartikelen de straat op zullen gaan om de door hen aangerichte troep ook weer keurig te verwijderen.

En wanneer het COC verlegen zit om een aantal GOEDE SUGGESTIES om te komen tot gerichte aksies, voorlichting en dialoog, dan heb ik er nog wel wat achter de hand en zij, die dit schrijven ondersteunen, naar ik veronderstel ook.

Geld wegslijten aan onbenullige stickers is een slechte zaak. Er zijn wel zinvol-

ler zaken te bedenken om door het budget heen te komen.

Wellicht is het een idee om eens met elkaar tot stevige discussie te komen, bijvoorbeeld op een maandagavond in "Les Amis".

Uit pure bezorgdheid heb ik mij middels dit stencil tot woordvoerder gemaakt van hen die het met een aantal zaken het COC betreffende volslagen ONEENS zijn. Ik hoop dat zij die er zo ook over denken de moeite zullen nemen om onderstaande strook in te vullen en op te sturen naar het COC afd. Venlo, Postbus 611, 5900 AP Venlo.

Eventueel met persoonlijke aanvulling op dit schrijven.

Hopelijk ontstaat er als gevolg van deze mini-aksie onzerzijds een behoorlijke dialoog in ons ALLER BELANG.

JOHN VENO.

Dan volgt dus een strookje, zoals vermeld in de tekst, verder ruimte om meer kritiek te leveren en er is ook plaats ingeruimd voor het afdrukken van een karakteristiek van de hand van v.d. Ven.

(De tekst werd niet van redaktiewege bekort!).

RE(D)AKTIE.

Ik kon op deze avond niet aanwezig zijn. Had ik gekunt, dan was ik waarschijnlijk enkel gekomen om een verklaring af te leggen, in de stellige overtuiging dat er een grote groep is die nu eens eindelijk gewoon maar wat achterstallig huiswerk heeft te maken, terwijl een andere groep deze discussie niet meer zo nodig heeft.

Zelden heb ik mij zo teleurgesteld gevoeld in diegenen die menen dat ze "gevoelsgenoten" van mij zijn, dan na het lezen van de protestbrief en de ingezonden aanvullingen daarop. Teleurgesteld vanwege de opeenhoping van gelegenheden- en schijnargumenten en vooral schijnheilige argumenten.

Teleurgesteld vanwege de ronduit beledigende toon en taal waarin jij, Jan, je uitdrukt en daardoor aanleiding gevend aan al diegenen die meenden jouw stuk te moeten onderschrijven, om dit op eenzelfde manier te doen.

Laat ik beginnen met te stellen dat ik nog steeds van mening ben dat het beleid van het COC bepaalt dient te worden door COC-leden in het gezamenlijk overleg binnen de door hen aanvaarde overlegstructuren.

Uiteraard zal het COC haar beleid mede laten afhangen van de ontwikkelingen en reacties in de samenleving, waartoe ook de homo-subcultuur behoort!

Evenzozeker als een volstrékt willekeurige groep binnen deze subcultuur mag vinden dat het COC er goed aan doet haar kritiek ter harte te nemen, evenzozeker zal het COC de mening toegedaan zijn dat ze het recht en zelfs de taak heeft de beleving van homo-seksualiteit in deze kringen aan de kaak te stellen.

Echter, wie vindt dat geluisterd moet worden, zal zelf moeten kunnen luisteren. Als men serieus genomen wil worden, zal men zelf mensen serieus moeten kunnen nemen.

En dat is nou precies wat ik in de gehele protestbrief en protestactie mis: de bereidheid om te luisteren, om serieus te nemen.

Tegenover de mensen die het verkiezen op een andere manier actie te voeren dan Jan en de zijnen, wordt in de protestbrief een toon aangeslagen die getuigt van arrogantie, minachting, kleinering en dat door iemand die in een stuk getiteld "Strategie van de dialoog" de volgende passage schreef:

"Tot het voeren van een zinnig/positieve dialoog is wel wat fatsoen en takt nodig. En voor sommigen mogen deze begrippen dan wat ouderwets klinken, de ervaring heeft mij geleerd dat er heel veel haalbaar en mogelijk is, mits men zich op basis van wederzijds respect en wederzijdse verdraagzaamheid manifesteert. Een grote smoel heeft nog nooit vruchten afgeworpen, daar zij de ander in diens waarden aantast en dat pikt niemand. Ook ik niet."

Welnu, Jan en degenen die zich achter jou scharen, ik ook niet!

En daarom zou ik niét gekomen zijn! Als jij, Jan, meent tot "humane dialoog" te komen door anderen voor "kwa-jongens uit te maken, met puberale ideetjes op een bezopen zondagmiddag... zonder overwegen van belangen en schaden" enz., dan geef je daarbij zonneklaar te kennen deze anderen met hún ideeën over actie voeren niet serieus te nemen.

Mag ik het eens omdraaien?

Wie is hier met een bezopen kop achter de typemachine gaan zitten?

En wie van de hier aanwezigen onderschreef deze actie tijdens het verblijf aan de plaatselijke nichtenkit?

Wie de schoen past trekke hem aan, maar dit lijkt mij dichter bij de werkelijkheid.

Laat ik desondanks proberen de protestbrief en wat hij op gang bracht serieus te nemen, voorzover deze daar tenminste ruimte toe laat.

1. Dat zo'n 20 potten en poten gezamenlijk zijn gaan eten vindt Jan niet interessant. Ik wel!

De sfeer waarin dat gebeurde was vele malen positiever en aangenamer dan datgene wat ik tot op heden vermocht aan te treffen in de plaatselijke nichtenkit. Daar ben ik verscheidene malen gegaan, uit ergernis over de schaamteloze manier waarop, en dat zowel voor als achter de bar, mensen door het slijk worden gehaald, die juist de zaak binnenkwamen of verlieten.

Dat getuigt van een weinig frisse mentaliteit!

2. Jullie mogen best kritiek hebben op het COC, echter zoals gezegd, jullie mogen niét het beleid van het COC bepalen. Als je dat wél wilt, dan zul je inderdaad lid moeten worden. Dat heeft niets met chantage te maken.

Ik ben wel lid, en ik pas ervoor door mensen die géén lid zijn van het COC te laten bepalen hoe mijn lidmaatschapsgeld besteed moet worden.

Lid worden betekent een stukje verantwoording nemen voor het werk dat het COC doet, óók in financieel opzicht. Ik wens geen enkele verantwoording af te leggen aan mensen die zelf geen verantwoording nemen, óók niet aan homo's.

Daarnaast vind ik het bar en boos dat de suggestie gewekt wordt dat het COC Venlo maar eens bij zichzelf te rade moet gaan als 't problemen heeft met haar ledenaantal. Alsof dat ook maar iets te maken heeft met het al of niet varen van een radikale koers. Toen het COC-Venlo een kéurige, gezapige, kleinburgerlijke stadsgroep was en op iedere kik van een groep plattelandsvrouwen kritiekloos opdraafde om voorlichting te verschaffen, waren er toen méér mensen lid? Véél minder, zelfs.

En vooral, was in die tijd ooit één van de nu protesterende gevoels-

genoten lid? Sommigen van hen geven te kennen ook nooit lid te willen worden. Alhoewel de argumenten ontbreken -die zijn er niet, vrees ik kan ik wel raden waarom: ze hebben namelijk altijd wel wat te zaniken gehad over het COC en willen dat blijven kunnen doen!

Waar ze het recht menen vandaan te kunnen halen om "korrigerend" te mogen ingrijpen, wil ik graag alsnog vernemen. Wat een aanmatiging!

Ik heb niet de minste behoefte, juist met dié groep rekening te houden en wat mij netjes staat of niet, dat maak ik ook wel zelf uit.

Daarnaast heb ik niet de indruk dat het COC verlegen zit om goede suggesties. Het COC zit vooral verlegen om geld en om mensen die de handen uit de mouwen willen steken.

Het COC zit zeker niet verlegen om de ongenueanceerde kritiek van die categorie mensen die zelden of nooit een positieve bijdrage leveren, maar wel al jaren het COC zwart maken.

Als de angst voor mogelijke agressie leidraad moet worden voor het beleid van het COC, dan stap ik eruit, omdat ik dan de strijd verloren acht, bij voorbaat.

Ik zit ook niet te wachten op begrip en tolerantie. Ik wens de ruimte waar ik recht op meen te hebben. En ik wens dat recht niet afhankelijk te zien gesteld van de vraag of de ander me begrijpt.

Ik wens het recht om te zijn, anders en onbegrijpelijk, zonder ellen- of eeuwenlange discussies/verklaringen/voorlichtingen over dat mijn homoseksuele gevoelens "eigenlijk" toch net zo zijn als de gevoelens van hetero's.

Dat is kletsboek: gevaarlijke kletsboek!

Mijn stellingen:

De openbare weg dient ervoor om iets te openbaren en dient daartoe gelegenheid te bieden. Als een beperkte groep -dus ook de meerderheid- deze functie aan banden probeert te leggen, verliest de openbare weg haar functie.

Als iemand met agressie reageert op uitingen op de openbare weg, die hem niet schaden in zijn persoonlijk belang, maar enkel zijn beperkt begripsvermogen te buiten gaan, dan dient hij opgepakt en onder psychiatrische behandeling gesteld te worden. Het reageren met agressief gedrag op niet agressief gedrag is een ernstige storing in de beleving van de werkelijkheid.

Als hij of zij daarbij ook nog te kennen geeft dat hij zo reageert... omdat die ander... 'zo' is! dan dient hij/zij onder curatele gesteld te worden, danwel ontoerekeningsvatbaar verklaard te worden. Immers, iemand die anderen verantwoordelijk stelt voor zijn eigen gedrag, is blijkbaar niet bereid of in staat om die verantwoordelijkheid zélf te nemen, waardoor hij reageert als een willoze automaat.

Clemens Lantman.

VOOR WIE ?

Ik kijk naar jouw ogen
en ook al is het lang geleden
ik doorzie nog steeds
jouw tuin, jouw minicri,
een plantsoen
verboden te betreden.

Harrie Doesborgh.

OP JE FLIKKER GEHAD..?

De stichting "op je flikker gehad?" kun je bellen als je als homoseksuele man mishandeld of bedreigd bent. Eventueel wordt er doorverwezen naar instanties die homoseksuelen zorgvuldig behandelen. Telefoon: 020-246321, iedere woensdag en zondag 's avonds van 20.00 tot 24.00 uur.

Lastig gevallen? Verkracht? Aangerand? Bel "Tegen Haar Wil", tel.: 020-253473.

DIE OORKNOP PAST ONS
ALLEMAAL...

(Matthieu Joosten).

Je hebt het waarschijnlijk al kunnen lezen in de verschillende kranten: de politie-agent met z'n oorknopje.

Hier volgt een verslag van de gebeurtenissen aan de hand van de brieven die hieromtrent geschreven zijn.

Brieven van direkt betrokkene, Cor van Avesaath, en vanuit het COC, afdeling Venlo.

Op deze manier krijg je een redelijk goede indruk hoe het N.V.I.H. COC Venlo te werk gaat.

De eerste brief is de brief die Cor zelf aan het landelijk COC heeft geschreven; daarna de daarbij gevoegde brief van het COC Venlo (brief 1+2).

Vervolgens hebben we de krant (het Dagblad voor Noord Limburg) ingelicht. Cor heeft toen tegenover 'n journalist, samen met bestuursleden van het COC Venlo, zijn verhaal gedaan. Dit is uitgebreid in de krant gekomen.

Ook hebben we vanuit het COC Venlo de verantwoordelijke chefs van Cor aangeschreven (brief 3).

Deze zelfde brief is gestuurd aan de groepscommandant M.C.M. Manders.

Op 25 mei, vrijdags-'s avonds, is de beroemde thema-avond over strategie gehouden, naar aanleiding van de homo-teksten-akties.

Aan het eind van de avond kwamen de zeer uiteenlopende meningen toch nog enigszins bijeen: iedereen was het er over eens dat Cor van Avesaath gediskrimineerd werd en dat daar wat aan gedaan moest worden (het COC Venlo had toen al veel gedaan). Er werd een steuncomitee opgericht en geld verzameld. Van dat geld zijn affiches gemaakt, de tekst daarvan was van Cor zelf, en brieven geschreven naar alle COC-afdelingen, weekbladen, emancipatiebladen, homogroepen, vrouwengroepen, enz.

Ook in de landelijke pers werd het verhaal van Cor afgedrukt (NRC-Handelsblad, Trouw, Algemeen Dagblad, Volkskrant, Telegraaf, enz.). Soms kort, soms hele achtergrondartikelen. Deze zijn allemaal in te zien op het COC-sekretariaat. De telefoon bij Cor stond roodgloeiend en hij sleepte zich van interview naar interview.

Op 07 juni 1984 werd in een bericht van de distriktcommandant Leers geschreven dat "om publicitaire redenen" het Cor weer werd toegestaan om een oorknopje te dragen.

Wij waren woedend!

Wat laf, wat huichelachtig: alsof het alleen maar ging om dat oorknopje! Er was niets te lezen over akseptatie of tolerantie van homoseksualiteit bij het politiekorps. Daarom hebben we het volgende persbericht toen uitgegeven (brief 4).

Cor z'n geval staat niet op zich: integendeel. Het is eerder een topje van een hele grote ijsberg.

Homo-diskriminatie komt nog enorm veel voor. Alleen zijn er maar weinig homo's die op hun werk er openlijk voor uit durven komen. Er zijn voorbeelden genoeg van homo's die ontslagen zijn geworden, ook al is 't bij de wet verboden. Als je een hond wil slaan is er altijd wel een stok. Of je wordt gewoon weggepest en dan neem je zelf op een gegeven moment wel ontslag.

Hoeveel homo's zouden er werkloos zijn: m.n. homo's die er openlijk voor uitkomen?

Cor is er openlijk voor uitgekomen en toen begonnen alle problemen (en dat was nog voordat hij een oorknopje ging dragen!)

Dat is heel erg moedig: het zou mooi zijn als meer homo's er openlijk voor uit zouden komen. Dan wordt meteen die schijntolerantie in deze maatschappij duidelijk. Dan pas kun je diskriminatie bestrijden!

En iemand die nu nóg denkt: "Maar hetero's doen toch ook geen button op, gaan toch ook niet demonstreren in Nijmegen, zeggen toch ook niet dat ze hetero zijn", die slaat de plank volledig mis. Want hetero's hoeven zich ook niet als zodanig te uiten met buttons of zo.

DAT HEBBEN ZE NIET NODIG WANT ZE
DEMONSTREREN DE HELE DAG AL DAT
ZE HETERO ZIJN!

Met hun trouwringen, trouwkaarten, huwelijksmis, bruiloften, gezinnetjes, de reclame (manne-tje en vrouwtje), de boeken, de sprookjes, de strips, de bioskoopfilms, tevee-films, gezinsverpakkingen, gezinskortingskaarten, gezinswetgeving en noem verder maar op...

Daarom is de strijd waar Cor mee bezig is ONZE strijd. En het is jammer te moeten constateren dat velen die hun handtekening zetten onder de protestbrief aan het COC Venlo, niet hun steun betuigd hebben aan deze aktie (uitzonderingen daargelaten). Het zal duidelijk zijn dat het COC ook strijdt tegen een gore kreet "als ieder voor zich" en "homo's worden niet gediskrimineerd", opmerkingen die op verschillende protestbrieven stonden! Ons uitgangspunt is solidariteit, niet alleen met woorden, maar ook met daden.

BRIEF 1.

(VAN COR AAN N.V.I.H. COC AMSTERDAM).

Venlo, 21 mei 1984.

L.S.,

Vanaf 1 januari 1973 ben ik als wachtmeester der rijkspolitie eerste klasse werkzaam bij het korps rijkspolitie. Ik ben geplaatst te Baarlo, wat organisatorisch deel uit maakt van de groep Helden Panningen en in groter verband tot het distrikt Roermond. Baarlo ligt onder de rook van Venlo. Aldaar, in Baarlo, verricht ik executieve dienst (straatdienst). De groepscommandant te Helden Panningen, de adjudant M.C.M. Manders, en de distriktcommandant, de overste Leers, hebben mij bij dienstbevel verboden om in diensttijd een oorknopje te dragen. Hierdoor voel ik me in mijn persoonlijke identiteit en integriteit aangetast. Ik wil mij tegen dat bevel verzetten, en van daar mijn verhaal.

Ongeveer 2 jaar geleden werd ik ziek. Ik werd behoorlijk overspannen en wel zodanig dat ik mij onder psychiatrische behandeling moest stellen. Dit duurde al met al anderhalf jaar. Deze behandeling was zeer goed en ik leerde mij te gedragen zoals mijn persoonlijkheid was en leerde dit ook te uiten. In deze tijd dat ik ziek was ging ik een oorknopje dragen. Op 15 november 1983 moest ik weer terugkeren naar de aktieve dienst (overigens in strijd met het advies van de specialist) en werd geplaatst op de meldkamer van het distrikt Roermond te Herkenbosch. Deze dienst, waarbij het verplicht is om een uniform te dragen, beviel mij goed, en bovendien kon ik er ongestoord mijn oorsieraad dragen.

Wie schetst mijn verbazing, toen ik daar tijdens een informeel gesprek met de majoor Smits en de kapitein Visser, Visser hoorde zeggen dat ik wel eens met dat oorknopje mijn kollega's zou provoceren!

Toen werd mij echter niet gezegd dat ik dit sieraad niet mocht dragen. Bovendien aksepteerden de collega's op de meldkamer dit wel. Om een of andere administratieve reden mocht ik daar niet blijven en moest ik terug naar Baarlo. Op 09 april 1984 moest ik mijn dienst weer beginnen in Baarlo en meteen diezelfde dag had ik een onderhoud met de groepscommandant M.C.M. Manders (adjudant). Wij hadden een gesprek, en in dat gesprek werd mij gezegd dat het dragen van een oorknopje, terwijl ik in uniform gekleed was, niet akseptabel was. De reden daarvoor was dat het in deze streken, de omgeving van Helden Panningen waar veel agrarische bevolking woont, het dragen daarvan niet maatschappelijk akseptabel zou zijn. Bovendien waren er collega's die er moeite mee hadden en dan geen dienst met mij zouden willen verrichten. Het dragen van een oorknopje zou bovendien niet bij het uiterlijk voorkomen passen van een politiemann. Ik kreeg enige bedenktijd, maar wanneer ik hun de volgende dag niet zou laten weten dat ik dit oorknopje niet meer zou dragen, zou de groepscommandant mij alleen nog maar burediensten geven, om zo te voorkomen dat ik in kontakt kwam met publiek en met andere kollega's die er moeite mee hadden. Dat hield wel in dat dan mijn onregelmatigheidstoeslag zou teruglopen van 15% naar 0% en dat ik er financieel op achteruit zou gaan.

Hierna heb ik de Nederlandse Politiebond gevraagd om te bemiddelen. Met name Rob Vlanderijn heeft toen kontakt opgenomen met de Algemene Inspektie van het korps rijkspolitie. Op vrijdag 13 april 1984 zei Rob Vlanderijn dat de Algemene Inspektie er geen probleem in zag. Toch werd mij door de groepscommandant verboden om dat oorknopje te dragen, in ieder geval totdat ik een gesprek gehad had met de groepscommandant en de distriktcommandant Leers.

Op 08 mei had ik inderdaad dat gesprek met beiden. Het gesprek kwam erop kortweg op neer dat het mij verboden werd om dit oorknopje te dragen. Dit werd mondeling door de overste Leers aan mij gezegd. Als reden daarvoor werd opgegeven dat ik mij moest aanpassen aan de bevolking, aan de kollega's en dat het niet paste bij het uniform. Ik heb tegen hun gezegd dat ik hiermee niet akkoord ga en heb hun gezegd dat ik de bond hiervan in kennis zou stellen. De overste Leers zei bovendien dat indien de Algemene Inspektie dit zou akseptereren, hij dit ook zou doen en bovendien zei hij dat wanneer dit over een jaar of vijf geaksepteerd zou zijn, hij er dan ook geen moeite mee zou hebben. Bovendien, zo zei hij, wanneer 't tien jaar geleden bekend zou zijn geweest dat ik homoseksueel was, ik dan niet aangenomen zou zijn. Nu, zo zei hij, was dat ook geen punt meer, en werd ik toch geaksepteerd. Deze mening werd door de groepscommandant ook gedeeld. Ik ben verder hier niet op ingegaan.

Op 09 mei 1984 heb ik de Nederlandse Politiebond hiervan in kennis gesteld. Ik heb van Rob Vlanderijn de bevestiging ontvangen dat het hoofdbestuur van de Nederlandse Politiebond zich hierover beraden had. Zij waren eveneens van mening dat het een niet te akseptereren beslissing van de distriktcommandant was en dat ik de bondsadvokaat kon inschakelen om een gerechtelijke procedure te starten. Dit is dan ook gebeurd.

Ik heb twee uitdrukkelijke bezwaren tegen deze beslissing. Er wordt duidelijk een onderscheid gemaakt tussen mannen en vrouwen, in die betekenis dat er mij iets wordt onthouden dat aan vrouwen wel wordt toegestaan. Bovendien werd in gesprekken met mijn postcommandant, de opperwachtmeester H.H.J. Gaal, met mijn groepscommandant, M.C.M. Manders, en met de distriktcommandant een verband gelegd tussen het dragen van een oorbel en mijn homoseksualiteit. Er werd gevraagd of dit een herkenningsteken was van homoseksuelen. Hiermee krijg ik de indruk dat ik niets moet laten blijken van mijn homoseksuele geaardheid. Dat is inderdaad diskriminerend. Want net zoals voor hetero's, geldt voor mij dat ik ook een stuk sociaal kontakt heb binnen dit korps.

Ik hoop dat het COC op wat voor manier dan ook dit gedrag aan de kaak stelt. Ik ben niet van plan mij hierbij neer te leggen en bovendien wil ik de publiciteit niet schuwen. Ik weet dat er veel homoseksuele kollega's gebukt gaan onder de last van diskriminatie. Wanneer het mogelijk is om binnen de politie daadwerkelijk en menselijk beleid te voeren en zichzelf te kunnen zijn, zal er voor menige kollege, maar bovendien voor het publiek, een grote winst geboekt zijn. Om een idee te geven hoe ik tot deze beslissing kwam, zal ik een afzonderlijke brief schrijven, die u wellicht kunt gebruiken.

Met vriendelijke groeten,
Cor van Avesaath.

BRIEF 2.

(VAN COC VENLO AAN COC AMSTERDAM).

Venlo, 21 mei 1984.

Beste mensen,

Bij deze doen wij jullie een brief van dhr. van Avesaath toekomen. Als dienst doende politieman is het hem verboden om een oorknopje te dragen. Dit wordt geassocieerd met zijn homoseksualiteit en is daarom niet "maatschappelijk akseptabel". Dhr. van Avesaath verzet zich tegen deze diskriminatie en heeft ons gevraagd het landelijk COC in te schakelen.

Verder heeft hij al ingeschakeld de PSP-Tweede Kamerfractie en de Nederlandse Politiebond (NPB, onderdeel vormend van het FNV).

Wij, het dagelijks bestuur van het COC Venlo, hebben reeds besloten om hem volledig te steunen in zijn (onze) strijd tegen deze diskriminatie. We zijn van plan om o.a. naar de regionale pers (Dagblad voor Noord Limburg en de Limburger) te stappen.

Wat wij ook zullen ondernemen verder, het zal steeds in overleg gebeuren met dhr. van Avesaath. We zullen ook steeds contact opnemen - indien nodig - met de PSP-Tweede Kamerfractie, die vragen gaat stellen aan de minister, met de door de NPB aan dhr. van Avesaath ter beschikking gestelde advocaat en evt. andere betrokkenen. Dit voor een optimale coördinatie.

Het landelijk COC zou, om te beginnen, ook vragen kunnen stellen aan de minister.

Kontaktpersoon PSP-Tweede Kamer is: Annelies Schutte (fractie-medewerkster) te bereiken onder telefoonnummer 070-614911 (Tweede Kamer: vragen naar PSP-franktie en vervolgens naar Annelies Schutte) en voor de NPB: mr. Metselaars, telefoon 02520-21742.

Hopende jullie hiermee van dienst te zijn geweest, namens het dagelijks bestuur van N.V.I.H. COC Venlo,
René Bardeel, sekretaris.

BRIEF 3.

(VAN COC VENLO AAN DISTRIKTSBURO RIJKSPOLITIE TE HERKENBOSCH).

Venlo, 22 mei 1984.

L.S.

Bij deze willen wij -het dagelijks bestuur van de Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit, N.V.I.H. COC, afdeling Venlo- met klem protesteren tegen de mede door uw toedoen aan wachmeester der rijkspolitie 1e klasse de heer C.J. van Avesaath opgelegde beperking inzake het dragen van een oorknopje.

Onze vereniging die zich niet alleen inzet voor homo-emancipatie maar ook voor doorbreking van bestaande man/vrouw-rollenpatronen acht het essentieel dat het pluriforme karakter van deze maatschappij ook tot uitdrukking wordt gebracht in een (rijks-)politiekorps. De bovengenoemde, mede door uw toedoen genomen beslissing, duidt erop dat in het Noord- en Mid-denlimburgse korps geen plaats is, of wordt gemaakt, voor wat u zou beschouwen als "deviant gedrag" en "deviante seksuele voorkeur". Wij gaan ervan uit dat u diskrimineert (ongerechtvaardigd onderscheid maakt) en zélf deviant gedrag vertoont en bestendigt.

Wij zullen daarom als homo-vakbond zoveel mogelijk organisaties en instellingen c.q. politieke partijen inschakelen teneinde uw beslissing terug te laten draaien. Het gaat namelijk zeer zeker niet alleen om de heer van Avesaath: het gaat hier om een structureel gegeven en dat zullen we dan op gepaste wijze aanpakken.

Er is inmiddels ook contact opgenomen met het landelijk COC met het verzoek om deze problematiek aan te kaarten bij betrokken minister.

Namens het dagelijks bestuur N.V.I.H. COC VENLO,
René Bardeel, sekretaris.

BRIEF 4.

PERSBERICHT.

HOMO AGENT MAG OORKNOP DRAGEN. 08.06.84.

De Limburgse Distriktskommandant, de heer P.J.H. Leers, heeft gisterenmiddag medegedeeld dat op grond van "publicitaire redenen" het de wachmeester C.J. van Avesaath, gestationeerd te Baarlo, is toegestaan om een oorknopje te dragen. De distriktskommandant had hem dit onlangs verboden. Als reden gaf hij toen aan dat een oorknopje bij een agent "maatschappelijk onaanvaardbaar zou zijn.

Volgens het N.V.I.H. COC betekent het nu genomen besluit geenszins dat homoseksualiteit in het politiekorps geaksepteerd wordt. Integendeel: het aanvoeren van het argument "om publicitaire redenen" bevestigt ons in dit oordeel.

COC VENLO.

En Cor zelf?

Hoe zit het daarmee?

Hoe heeft Cor zich gevoeld onder die berg publiciteit? Die druk uit zijn omgeving?

Hoe waren de reacties?

Zijn persoonlijke verhaal lees je in de volgende Pink People.

Informatie over deze reis:
 HABO-TRAVEL, HET HAZEPAD 14, ROERMOND
 TELEFOON: 04750 - 31658.
 GAY-ROERMOND, SWALMERSTR. 42, ROERMOND
 TELEFOON: 04750 - 33119.

GAY · SPECIAL 1984

BARCELONA

7 - DAAGSE REIS PER LUXE TOURINGCAR
 NAAR DE SPAANSE ZON !

GAY- Hotel

Logies met ontbijt

EXTRA SERVICE: **BEZOEK AAN SITGES en SALOU**

Vertrekdata 23 sept.

Opstapplaats swalmerstraat 42
 ROERMOND

Prijzen per persoon. **375,-**

reis
 met de organisatie die
 z'n beloften wáármaakt...

CENTRAAL
 Hotel Bar Restaurant
 M. F. Frölich
 Parade 62 · Venlo
 Tel. (077) 1 55 62

DISCO-BAR
 IN HEAVEN
 SWALMERSTR. 42
 ROERMOND
 04750-33119

"IN HEAVEN"

DAGELIJKS GEOPEND vanaf 21 uur   dinsdag gesloten

zwembad 30°
 jet streamer
 stoombad
 finse sauna
 zonedek
 bar
 petit restaurant
 solarium

gay saunaclub

THE PLUNGE

Dagelijks van af 13.00 uur
 Elke vrijdag en zaterdag
 nachtsauna
 tel. 04750-33119

gay bar
SJINDERHANNES

dagelijks va. 21 u.   maandags gesloten
 swalmerstraat 42
 · ROERMOND ☎ 04750-33119

clublokaal motorsportclub
 THE RURALS M.C.
 leertraffen: elke 2^e en laatste zaterdag van de maand

KOFFIE-CORNER

"FLORENSKE"

DAGELIJKS GEOPEND van 11 tot 23 uur

SWALMERSTRAAT 40 ROERMOND tel: 04750-33119

OVER BISEKSUALITEIT GESPROKEN...

(2).

door: Ted Merkus.

Donderdag 28 juni. De mannenpraatgroep denkt hardop over biseksualiteit.

Het eerste thema behelst de biseksualiteit in een (of meerdere) relatie(s). Het is al ontzettend moeilijk om één relatie aan het draaien te houden. Steeds vaker hoor je dat relaties en vriendschappen stuklopen; steeds meer mensen vragen echtscheiding aan en het aantal huwelijken die gesloten worden, wordt minder. Hetzelfde geldt voor homo-relaties, ofschoon dit niet (of moeilijk) vast te leggen is in cijfers.

Horen meerdere relaties dan tot de onmogelijkheid? Inderdaad, het kiezen van meer dan één relatie zal, zeker in het begin, veel moeilijkheden opleveren. Mijn ideaalbeeld (een ideaalbeeld is per definitie een utopie) is een (of meerdere) L.A.T.-relatie(s). Het voordeel is dan o.a. dat de jaloezie van de partners niet (onnodig) wordt opgewekt. Het grootste nadeel ligt in 't organisatoriese gedeelte van de relaties: wanneer ga je wáár naar toe en wanneer komt wie (of beiden) bij jou? Wat doe je als je met de een hebt afgesproken en de ander doet om de een of andere reden een dringend beroep op jou? Deze relatieproblematiek is essentieel voor een bi-identiteit en de invulling ervan. Nauw hiermee verbonden is de androgynie (andros;man-gyne;vrouw). Maatschappelijk gezien staat androgynie heel dicht bij mannen- en vrouwenemancipatie: het doorbreken van traditionele waarden en rollenpatronen.

Persoonlijke androgynie gaat verder en is indringender: het ontplooiën en ontwikkelen van je eigen vrouwelijkheid en mannelijkheid tot één geheel.

Ik geloof dat biseksualiteit een (kleine) stap is naar een androgyn bewustzijn: de emotionele betrokkenheid en de seksuele verlangens naar mannen en vrouwen en daardoor een stap naar een soort "volmaaktheid".

"DER WEG IN DIE FERNE".

Elpee: Silberblick.
Tekst: Joachim Witt.

Gleich an unserer Ecke liegt eine Bar,
Und diese Bar, diese Bar, heisst
"Heaven".
Sie klingt so schön Englisch, und
jeder will rein,
Doch nur jeder Zehnte wird der
Glückliche sein.

Refr.:
"Heaven" ist der Weg in die Ferne
zur endlos kalten Wärme,
"Heaven" ist der Weg in die Ferne
zu längst vergluhten Sternen.

Die Stimmen sind lautlos im dichten
Gewühl,
Und nach einer weint still-verletztes
Gefühl.
Die Phonzahl bringt Stimmung in die
Isolation,
Es bilden sich Gruppen, und die Nacht
fliegt davon.

Refr.

Sie hupsen wie Kinder und lächeln
verrückt,
Hier beginnt ihre Freiheit und endet
das Glück.
Solange der Tag nicht die Befriedigung
bringt,
Verlöscht ihre Hoffnung in "Heaven"
bestimmt.

OPGEP(L)AKT...

door: John Wijnhoven.

Woensdagmiddag, vier uur. Mijn werk zit erop en omdat ik vind dat ik het vandaag verdiend heb, besluit ik een pils te gaan pakken in Venloos meest gezellige café.

Aan het raam zie ik Els en Benno zitten, druk gebarend en zo te zien nogal geëmotioneerd.

Ze wenken me bij hen te komen zitten. Het blijkt dat ze afgelopen nacht "geplakt" hebben.

Ze zijn opgepakt en ingesloten door de Venlose politie.

Ze vertellen me hun verhaal.

Hun plan was óók al in dit café geboren. Op zondagavond.

Els had aan Benno gevraagd of hij wel eens geplakt had.

Dat was niet zo. Benno zei er wel meteen bij dat hij, evenals Els, al enige tijd met dit plan rondliep, al was het maar om dié groep mensen te bereiken die normaal weigert over homoseksualiteit te praten.

"Een vorm van gedwongen discussie dus", konkludeerde Els.

"Precies."

"Tja", zei ze "ik ben eigenlijk ontzettend bang. Het is illegaal en ik ben bang om opgepakt te worden. Maar het past wel bij de strijd die ik momenteel voer."

Ze spraken af dat Benno maandag-nacht om drie uur bij Els zou zijn. Hij had van kennissen uit Nijmegen een flink pak affiches gekregen en Els zou voor goede plaksel zorgen.

Die maandagavond was Els ekstra vroeg naar bed gegaan, maar dat had achteraf bezien weinig zin gehad. Ze had van de spanning maar even geslapen en veelvuldig gewoeld.

Om kwart over twee zat ze kant en klaar op een stoel bij het raam.

Ze had geen groot licht aangemaakt, omdat ze het gevoel had dat nu iedereen op haar lette.

Ze keek naar buiten of Benno al kwam aanfietsen.

Wat was de nacht zwart, grillig en kolossaal!

Het leek alsof haar hele angst in dat

zwart gepakt was.

Hier binnen was het nog veilig.

Toch had die spanning ook iets sensationeels en dat voedde haar strijdbaarheid. Om twintig voor drie kwam Benno aanfietsen: hij had er blijkbaar ook zin in. Ze dronken een kop thee en ondertussen werden afspraken gemaakt: op verzoek van Els zouden ze niet afzonderlijk wegrennen als er iets zou gebeuren, maar onder alle omstandigheden bij elkaar blijven; Benno zou het woord doen als ze gepakt werden en hij zou "inpappen" terwijl Els op de uitkijk zou staan. Hun aktie kon beginnen!

Ze hadden besloten om in het centrum te gaan plakken. Dan zouden ze het grootste en het gevarieerdste publiek bereiken. Het eerste affiche werd bij de Brandweer geplakt. Vandaaruit via het Dagblad voor Noord Limburg en de Openbare Bibliotheek de binnenstad in.

De winkels die normaal zo uitnodigend en vriendelijk hun waren aanprijzen, leken nu grauw en vijandig.

Hun lijven waren gespannen. Elk geluid vormde een bedreiging. Maar op een gegeven moment voelden ze zich vrijer.

De spanning nam een beetje af en ze gokten wat meer.

Ze vonden dat het begin van het Keizerstraatje tegenover het postkantoor ook een plek bij uitstek was om zo'n keurig affiche te plakken.

Benno plakte en Els waakte.

Op het verkeersplein reden drie auto's. Els probeerde te ontdekken of er onraad was, maar ze vond het ook idioot om voor elke auto alarm te slaan.

"En verrek", zei Els "laat er nou een auto richting postkantoor komen rijden. Toen de auto op de hoogte van Pentagram was, ontdekte ik pas de blauwe lichtbalk op het dak."

Meteen werd Benno gewaarschuwd. Alle affiches werden in een hoek gegooid, de tas werd gepakt en langzaam liepen ze het Keizerstraatje in.

"We trilden over ons hele lijf en we waren eigenlijk best in paniek. Ik geloof dat we dat op dat moment ook uitstraalden, al probeerden we zo nonchalant mogelijk te lopen."

De politie kwam eveneens het smalle straatje inrijden en beveelden hen te wachten.

"Ze waren met z'n tweeën", zei Benno "een man en een vrouw. Van de man moest ik meteen de auto in en Els werd buiten de auto vastgepakt door de agente. Ze scheidden ons als het ware meteen, zodat we niet van elkaar konden horen wat we op hun vragen antwoordden. Heel

slim."

"Waarschijnlijk uit angst dat ik plotseling een bioniese vrouw zou worden", vertelde Els, "pakte de agente me nogal stevig vast. Ze wilde weten wat ik in mijn jas had. Dat was een zaklamp. Die werd me meteen afgenomen en door haar gebruikt om me in m'n gezicht te schijnen. Overigens, ik vond het mens uitermate ordinaair tegen me doen. Ondanks het feit dat ik niet uit Venlo kom, versta ik wel het dialect. Dat was een geluk, want beiden namen niet de moeite om Nederlands te spreken. De manier waarop de vrouw me aansprak was uitgesproken platvloers en van beleeftheid was beslist geen sprake."

De agent vroeg aan Benno of er misschien drugs in die tas zaten. Benno zei maar meteen dat ze aan 't plakken waren geweest en liet als bewijs zijn handen zien, die behoorlijk onder plaksel zaten.

Els, die op haar benen stond te trillen van angst, probeerde ogenschijnlijk zo kalm mogelijk te blijven. "De manier waarop met me gesproken werd", zei ze, "zette me vreselijk onder druk. Ik voelde me een voetveeg." Benno had precies hetzelfde ervaren, zei hij.

Op een gegeven moment moest Els ook in de auto stappen. De affiches en de tas met plaksel werden in de bagageruimte gezet, waarschijnlijk om als bewijsmateriaal te dienen. In de auto werd meteen gevraagd waar ze overal nog meer geplakt hadden. Dat wilden ze weten omdat de affiches nu waarschijnlijk nog nat waren en ze er nog gemakkelijk afgehaald zouden kunnen worden. De agenten zeiden dat wanneer de gemeentewerkers de affiches morgen zouden moeten verwijderen, het arbeidsloon (fl. 40,-- per uur) in rekening gebracht zou worden. Benno en Els zeiden toen maar dat ze bij het Dagblad voor Noord Limburg waren begonnen. Er werd meteen naar toe gereden en de agent verwijderde de affiche. De natte affiche met de tekst: "oom agent kan ook homo zijn", werd aan de voeten van de agente gelegd, die dat helemaal niet leuk vond. Nog enkele plaatsen werden door Els en Benno aangewezen. Het stapeltje affiches aan de voeten van de agente werd groter. Al vlug viel het hen op dat er op meer plaatsen affiches hingen, dan Els en

Benno wisten. Zou dat toeval zijn? Wéér in het dialect werd toen geprobeerd hen uit te horen waar nog meer affiches hingen en wie nog meer aan het plakken was op dit moment. Er werd zelfs, zonder aanleiding, verondersteld dat het COC Venlo er wel meer van zou weten en dat het om een groots aangepakte actie zou gaan.

Op dat moment werden meer surveillancewagens ingeschakeld om de affiches te verwijderen. Er werd ook doorgegeven: "Goed uitkijken, want de hele stad hangt vol. Ze moeten er allemaal van af."

Benno vertelde dat ze om ongeveer kwart voor vier gepakt zijn en tot ongeveer kwart over vier door het centrum hebben gereden. Toen werden ze naar het politieburo gebracht.

Het materiaal werd mee naar binnen genomen. Bij binnenkomst via een achterdeur in de kelder werden Els en Benno door andere nieuwsgierige dienstdoende agenten van top tot teen bekeken. Op een belsignaal ging een andere deur open en meteen zagen ze een lange gang met aan weerszijden tralies en open deuren!

Weer werden Els en Benno onmiddellijk gescheiden. Els moest met de agente in een kamertje en Benno werd meteen naar een cel gebracht.

"Toen", zei Benno "kreeg ik helemaal het gevoel dat ik iets vreselijks crimineels had uitgehaald. Wat een behandeling."

De cel werd meteen afgesloten. Een tijdje later kwam dezelfde politie-agent die hen had opgepakt binnen.

Benno moest van alles afgeven: schoenveters, riem, haarband, kettinkje, alle buttons, geld, enz. Ook vroeg de agent om zijn sleutels.

Alle ingenomen spullen werden genoteerd: zijn naam, adres en de tijd van aankomst op het buro eveneens.

Daarna werd Benno gefouilleerd en ook moest hij zijn schoenen uitdoen en werd hem onder zijn voeten gekeken. Hij werd weer alleen gelaten.

Els vertelde dat ze dus meteen in dat kamertje werd gezet.

De agente was toen wél heel korrekt. Els vroeg of het erg lang kon gaan duren. Ze moest de dag erna werken. De agente zei dat ze vermoedde dat het nu niet zó lang meer zou duren. Uit Els haar verhaal bleek dat ze dezelfde behandeling kreeg als Benno. Alleen hoefde zij haar schoenen niet uit te doen.

Daarna moest zij ook in een cel.

Het bleek de cel te zijn, grenzend aan die van Benno, want ze konden elkanders gekuch horen. Dat gaf hun een gevoel van verbondenheid en van veiligheid. Zo konden ze ook, bleek later, elkanders antwoorden verstaan die ze gaven op de gestelde vragen.

De cellen waren ruim, keurig schoon, hoog en kaal. In de cel stond een soort saunabank en aan de muur was een intercom.
Verder niets.

Op een gegeven moment kwam de agente bij Els melden dat er nóg meer affiches ontdekt waren en wéér probeerde ze achter meer informatie te komen. Els hield zich echter van de domme.

Kort daarop kwam de hulpofficier van Justitie om de al eerder genoteerde namen en adressen te controleren en hij vroeg of ze een verklaring wilde afleggen.

Els vroeg ook aan hem of het nog lang kon duren.

Hij ontkende dat eveneens.

Toen de deur amper dicht was, kwam de politie-agent die hen had opgepakt bij Els in de deuropening hangen (op een zeer macho-achtige manier, volgens Els) om het tegendeel te beweren.

Vanaf dat moment bleef alles rustig. Alleen Benno heeft een keer gebruik gemaakt van de interkom, om te melden dat hij heel erg moest pissen. Er werd hem gevraagd om heel even te wachten, want er moest geregeld worden dat iemand hem begeleidde. Niet lang daarna werden Els en Benno, geheel onverwacht en zonder enige toelichting, vrijgelaten.

Ze kregen hun spullen terug en het enige wat hen in de lift met tralies werd medegedeeld was, dat het vreemd gevonden werd dat ze zo geheimzinnig hadden gedaan en dat bij de politie toch het sterke vermoeden bestond dat ze vanuit het COC aan de Keullerstraat waren vertrokken. Ze hadden deze straat ook later in de nacht zeer scherp in de gaten gehouden, bleek achteraf.

"Eenmaal buiten", zegt Benno, "moest ik dus nog steeds pissen. Ik heb dat toen maar tegen het politiebureau gedaan."

Vanuit het politiebureau gingen ze meteen naar huis. Els moest haar vriendin wakker maken om te vragen haar 's ochtends ziek te

melden. Ze voelde zich té moe en té gespannen om te gaan werken. Benno werd die nacht op weg naar huis ingehaald door een politie-auto. Er werd getoeterd. Hij vermoedde dat het de inmiddels voor hem bekende agenten waren.

Nu vertelt Els, dat ze vandaag toch erg veel moeite ermee had om de straat op te gaan. Ze had echt een idee dat vanuit elke zijstraat een agent zou kunnen komen die haar zou herkennen.

Toch is ze de stad ingelopen om te zien wat er van hun aktie over is gebleven. Dat is niet veel.

Ze vindt het wel fijn dat ze Benno vanmiddag ontmoet heeft. Nu kunnen ze nog even napraten en het een en ander afreageren.

Benno zegt dat hij het bestuur van het COC Venlo heeft ingelicht over deze gang van zaken. Die hebben hem beloofd om er een persbericht over uit te laten gaan.

Beiden vinden het erg fijn dat het COC altijd bereid is om mee aktie te voeren of een aktie te ondersteunen, ook als het om akties gaat die buiten hun verantwoordelijkheid vallen.

Als ik vraag, wat ze er nu, terugkijkend, van vinden en of het allemaal de moeite waard is geweest, zeggen ze eigenlijk eensgezind dat de behandeling die ze bij de Venlose politie gehad hebben; hen vreselijk kwaad heeft gemaakt. Dat het beslist niet zo is, dat ze daardoor nu voor goed "genezen" zijn. Ze zijn écht boos.

Els zegt wel dat ze niet meteen weer zou gaan plakken. Ze moet even van de schrik bekomen. Maar affiches met voor haar belangrijke teksten, zal ze in de toekomst zeker weer mee gaan plakken.

Ze vinden het jammer dat alle moeite achteraf voor niets is geweest.

De affiesjes zijn verdwenen, op één na. Bij de B-1-shop hing het affiche zojuist nog, volgens hen.

Toen ik twee dagen later langs deze shop kwam, hing het affiche er nog steeds.

Een schrale troost!

De zaterdag erna zie ik inderdaad een artikel in het Dagblad voor Noord Limburg staan over het selektief verwijderen van affiches door de Venlose politie.

COC

van de club
maar dan ook echt

COC

van de club
maar dan ook echt

SCHADELIJK EN SCHANDELIJK.

Met de wet en zonder de wet, al naar gelang het zo uitkwam. Maar de hele geschiedenis door heeft de mensheid zich van haar creatiefste zijde laten zien wanneer het erop aankwam homoseksuele mannen en vrouwen 't recht te ontzeggen te zijn wat ze zijn.

En te doen wat ze 't liefste doen.

Natuurlijk, er zijn tijden geweest waarin grote tolerantie jegens en zelfs verheerlijking van (mannelijke) homoseksualiteit regel was. Maar deze periodes duurden kort en leverden ons niet veel meer op dan een paar aardige gedichten en hier en daar een opwindend marmeren standbeeld.

Tegenwoordig leven we niet in zo'n tijd.

Integendeel: politieke, religieuze, rassen- en klassentegenstellingen vallen weg wanneer een oordeel wordt gegeven over homoseksualiteit. Over slechts één ding zijn kommunistiese en fascistische diktators, protestantse en katholieke Noord-Ieren, Israelische nederzetters en Palestijnse vrijheidsstrijders, dominees, pastoors en ayatollahs het roerend eens: homoseksualiteit is schadelijk, schandelijk, vies of zondig, maar in ieder geval tegennatuurlijk!

OVERAL EN ALTIJD.

Amnesty International, een te goeder naam en faam bekendstaande en stellig onmisbare organisatie, weigert homoseksuelen die om die reden in de gevangenis zitten, te erkennen als "gewetensbezwaarden". Want "het zou het aanzien van Amnesty kunnen schaden"! De WereldGezondheidsOrganisatie beschouwt homoseksualiteit nog steeds als een geestesziekte. Voor veel regeringen is dat reden genoeg om homo's en lesbiennes een speciale behandeling te geven.

In veel landen is homoseksualiteit bij de wet verboden. Vaak gaat de perversiteit van de wetgever zo ver dat zeer bepaalde vormen van seksueel gedrag strafbaar zijn.

Zo mag je in de Sovjet Unie niet kontneuken en in Engeland geen triootje maken.

Vaak bestaat er een onderscheid in de wet tussen regels van homo's en voor hetero's. De wettelijk toegestane minimumleeftijd waarop je seks mag hebben, is voor homo's hoger dan voor hetero's. De strafmaat voor eenzelfde seksueel vergrijp is hoger als het door een homo wordt gedaan dan wanneer een hetero het doet. In Oostenrijk en Bulgarije is homoseksuele prostitutie verboden, heteroseksuele niet.

In Finland is positieve publiciteit over homoseksualiteit verboden, negatieve niet.

En in Oostenrijk mogen homoseksuelen zich niet organiseren.

Maar zelfs wanneer de wet zich helemaal niet uitspreekt over homoseksualiteit, blijken er genoeg manieren om homoseksuelen het leven zuur te maken.

Iedere homo en lesbienne kent de problemen bij het krijgen van een baan, een huis of een uitkering.

Lesbiese moeders weten dat ze bijna nooit het recht krijgen hun kinderen op te voeden. En wie tegen een onrecht in beroep gaat, krijgt vrijwel altijd ongelijk.

LICHTPUNTJES.

Valt er dan van het internationale homofront niets leuks te melden?

Wel zeker!

Deze zaken treden steeds meer aan 't licht en dat is een bewijs van de groeiende bewustwording van homoseksuelen zelf.

Individueen en groepen klagen veel meer zaken aan. Er zijn nog nooit eerder zoveel organisaties van flikkers en potten, lesbiennes en homo's geweest. En de homo- en lesbiese cultuur heeft nimmer zo gebloeid!

Vrijwel elk land in West-Europa, Noord- en Zuid Amerika en Australië en een toenemend aantal landen in Afrika en Azië kent groepen of organisaties van homoseksuele vrouwen en mannen. Van klein tot groot, van van pril tot oud, soms plaatselijk, soms nationaal en nu ook internationaal.

De ene keer omwille van de gezelligheid, de andere keer omwille

van politieke actie. De afgelopen vijftien jaar is de homo-gemeenschap enorm uitgebreid en is men op veel terreinen gaan samenwerken.

SAMENWERKEN.

Internationaal gezien is het buitengewoon belangrijk dat homoseksuele mannen en vrouwen zich gaan organiseren en ook over de grenzen heen met elkaar gaan samenwerken.

Ten eerste omdat op internationaal nivo al veel wordt samengewerkt. Door regeringen, maar ook door militairen, bedrijven, vakorganisaties, enz. Zij maken afspraken die de situatie in elk land kunnen beïnvloeden. Het is helemaal niet denkbeeldig dat de betrekkelijk liberale situatie voor homoseksuelen in Nederland kan worden teruggedraaid onder invloed van grotere, machtigere, maar vooral konservatievere landen als de Bondrepubliek Duitsland, Engeland en Frankrijk.

Ten tweede omdat in sommige landen de middelen om iets te veranderen aan de eigen slechte situatie zijn uitgeput. Men moet zich dan wenden tot internationale organisaties en daarvoor heeft men steun nodig van homo- en lesbische groepen in andere landen. Soms heeft dat succes. Zo is de Noordierse wet die homoseksualiteit voor mannen volledig verbod, aangepast aan de wet in de rest van Groot-Brittannië. De Noordierse homobeweging heeft namelijk de Britse regering aangeklaagd bij het Europese Hof van Justitie en heeft de zaak gewonnen. En zo is onder invloed van de internationale homo-beweging door de Raad van Europa een motie aangenomen, ingediend door de Nederlander Joop Voogd, die diskriminerende maatregelen tegen homoseksuelen afkeurde.

Ten derde omdat veel zaken die homoseksualiteit bedreigen, niet vanzelf bij de landsgrenzen stoppen. De AIDS epidemie heeft zich van de V.S. uitgebreid naar Europa. En met die epidemie komen er maatregelen die homoseksuelen in hun bestaan en hun manier van leven bedreigen. Onderzoek naar de oorzaak van de ziekte en strijd tegen beperkende maatregelen moeten internationaal aangepakt worden. Hetzelfde kan worden gezegd van de golven van religieus fundamentalisme

of politiek fanatisme.

ORGANISATIE.

Organisatie is niet alleen leuk (en het is leuk), het is ook belangrijk. Het is zelfs een levensvoorwaarde voor homoseksuele mannen en vrouwen, voor de ontwikkeling van een eigen identiteit, een eigen cultuur, een eigen uitgaansleven.

In Nederland kun je je organiseren door je aan te sluiten bij het COC. Het COC op zijn beurt is lid van de IGA en ILIS, de internationale samenwerkingsorganisaties van homo- en lesbische groepen.

Omdat 7000 meer kunnen dan 1...

Omdat 8000 meer kunnen dan 7000...

Omdat 100 groepen sterker staan dan 1!

Omdat de ontwikkelingen om ons heen het nodig maken,

IS HET BELANGRIJK OM LID TE ZIJN VAN HET COC... LID VAN DE CLUB... MAAR DAN OOK ECHT.

HELP... NEL IS ZIEK!

Help, Nel is ziek!

En dat is op de eerste plaats natuurlijk heel erg voor Nel. Daarom allereerst namens alle trouwe soosbezoekers

VAN HARTE BETERSCHAP NEL.

Maar, hoe moet het nou met onze soos?

Er is daardoor onverwacht tekort aan mensen om soosdienst "te draaien".

Daarom met spoed gevraagd:

MENSEN VOOR DE WERKGROEP SOOS.

Wie wil een steentje bijdragen?

Meld je bij Clemens, sinds kort koördinator van de werkgroep soos.

Liefst op woensdag of donderdag rond 18.30 uur:
telefoon: 077-24463.

ALVAST BEDANKT.

HET COC EN HAAR PIEKEN EN PLANNEN.

Door: John Wijnhoven.

Op 28 juni 1984 heeft het COC, afdeling Venlo bij de gemeente Venlo een verzoek ingediend om enkele van haar activiteiten op het emancipatieprogramma van 1985 te plaatsen, zodat voor deze activiteiten mogelijk subsidie uitgekeerd kan worden.

Het is de eerste keer dat het COC afdeling Venlo een verzoek indient om een aantal van haar activiteiten te plaatsen op het emancipatieprogramma, oftewel: een beroep doet op de (tijdelijke) Rijksbijdrageregeling Emancipatiewerk (Rbr ew).

In het voorwoord van dit 15 pagina's tellende verzoek, maakt het COC duidelijk waarom konsekwent het woord/begrip homoseksualiteit wordt gehanteerd en ook waarom het woord/begrip homofilie uitdrukkelijk niet wordt gehanteerd.

In de inleiding van het verzoek maakt het COC duidelijk dat zij vindt via twee sporen aanspraak te kunnen maken op emancipatie-activiteiten. In de eerste plaats natuurlijk de activiteiten van de vrouwengroepen binnen het COC en in de tweede plaats gemengde groepen die werken aan de doorbreking van rolbeperkingen voor mannen en vrouwen.

In het verleden hebben verschillende COC afdelingen in den lande al met succes een beroep gedaan op de Rbr-ew.

In hoofdstuk 1 van het verzoek geeft het COC Venlo een beknopte schets van de historische ontwikkeling van het COC. In het hoofdstuk 2 wordt méér ingegaan op het COC, afdeling Venlo. Hoofdstuk 3 geeft uitleg over het begrip "heteroseksualiteit als systeem". Het laatste hoofdstuk, hoofdstuk 4, gaat over de eigenlijke aanvraag.

M.n. op het laatste hoofdstuk willen wij wat uitgebreider ingaan. Het COC Venlo stelt zich als doel t.a.v. de COC-vrouwengroep Venlo, om het bewustmakingsproces van (lesbiese) vrouwen te bevorderen d.m.v. het vertonen van films (met

de mogelijkheid van discussie na afloop) en het opzetten van praatgroepen.

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de positie van lesbische vrouwen: de dubbele onderdrukking (als vrouw en als lesbienne), ook op de grotere problemen die vrouwen bij de bewustwording en akseptatie van hun homoseksuele gevoelens ervaren, maar ook op de weinige contactmogelijkheden voor lesbische vrouwen (ontbreken van voldoende identificatiemodellen). Ook wordt in dit hoofdstuk de ontkenning van homoseksuele gevoelens bij vrouwen aangekaart (bij homoseksualiteit wordt hoofdzakelijk aan mannen gedacht) en tenslotte worden de in maatschappelijk opzicht geringe ontplooiingskansen genoemd.

Aktiviteiten die deze werkgroep organiseert zijn zeker niet alleen voor COC-vrouwen (vrouwen die lid zijn van het N.V.I.H.-COC). Integendeel: deze activiteiten hebben een functie voor alle lesbische vrouwen (waarvan er vele geen lid zijn van de vereniging) en voor de gehele bevolking van de gemeente.

Verder wordt in dit hoofdstuk een omschrijving gegeven van de geplande films.

De speciale vrouwenlijn van de werkgroep Opvang en Introductie wordt ook opgevoerd.

Doelstelling van de vrouwenlijn: het bieden van opvangmogelijkheden voor vrouwen, eventuele doorverwijzing naar andere instanties.

In het tweede gedeelte van hoofdstuk 4 komt het programma en de begroting van de gemengde activiteiten van het COC Venlo aan de orde.

Als doelstelling wordt genoemd: het vrij maken van homoseksualiteit door doorbreking van de (opgelegde) heteronorm (man/vrouw-rolpatronen). In dit gedeelte wordt ingegaan op de positie van homoseksuelen. De diskriminatie (in opvoeding, wetgeving, dagelijks leven -werk-) komen erin aan de orde.

Ook wordt er ingegaan op (schijn)-tolerantie en op de stimulans van het COC Venlo aan haar leden (en ook niet-leden) om homoseksualiteit positief te gaan waarderen.

Als activiteiten worden hier genoemd: Thema-avonden ("Homoseksualiteit en feminisme", "Het heteroseksuele systeem" en "Seksueel geweld tegen vrouwen en meisjes").

Ook hier komen de praatgroepen aan de orde (COC-Vrouwenpraatgroepen en onze COC-Mannenpraatgroepen). Ook wordt in dit hoofdstuk de geplande groep "zelfverdediging" opgevoerd.

Het uitgebreide verzoek ligt ter inzage op het sekretariaat van de N.V.I.H. COC afdeling Venlo, Keullerstraat 1.

Het is ook te bestellen door overmaking van fl. 3,75 op gironummer 55.74.187 van de penningmeester van het COC-VENLO, onder vermelding van "verzoek emancipatieprogramma".

ZELFVERDEDIGING.

HET COC VENLO HEEFT BESLOTEN OM EEN KURSUS ZELFVERDEDIGING TE GAAN ORGANISEREN. EEN ERKENDE SPORTLERAAR HEEFT ONS TOEGEZEGD DEZE KURSUS TE WILLEN VERZORGEN.

WE DENKEN AAN EEN GEMENGDE GROEP. DE KOSTEN PER LES BEDRAGEN FL. 3,75 PER PERSOON PER UUR.

INLICHTINGEN/AANMELDINGEN:

JOHN, TEL. 077-45147.

OPROEP...

DE REDAKTIE VAN PINK PEOPLE ZIT ZÉÉR DINGEND VERLEGEN OM ILLUSTRATIEMATERIAAL.

WANNEER JE MATERIAAL TEGENKOMT WAARVAN JE DENKT DAT HET VOOR ONS BRUIKBAAR IS, STUUR HET DAN A.J.B. OP NAAR POSTBUS 611, 5900 AP VENLO, T.A.V. REDAKTIE PINK PEOPLE.

ALVAST BEDANKT.

VERWACHT, IN ONZE VOLGENDE TWEE NUMMERS...

Nummer 17: een artikel door Peter Vennekens:

HOMOBEVRIJDING EN DE POLITIEK.

een artikel door Veronique Niël en John Wijnhoven
n.a.v. een interview met

DE EIGENAAR VAN DE B-1 SEX-SHOP.

Nummer 18: het verhaal van een

VERKRACHTTE MAN...

een interview met mensen van "OP JE FLIKKER GEHAD?"
(tel.hulpdienst, Amsterdam),

door Ben Janssen en John Wijnhoven.

MIS DIE NUMMERS NIET...

STRIJDBAARHEID ZOU ONZE LIJFSPREUK
MOETEN ZIJN, STRIJDBAARHEID MAAKT
ONS ZICHTBAAR.

Lesbiennes zijn vrouwen roepen we.
Ja, dat wisten we al.
Lesbiennes, potten, maken als groep
of als individu deel uit van de
homobeweging.

Dat wisten we ook al!
Veel, heel veel dingen die in 't
dagelijk leven onderdrukkend zijn
voor hetero-vrouwen, zijn dat ook
voor lesbische vrouwen.
Nagefloten worden, minder opleiding
krijgen, er bij bedrijfsinkrimping
het eerst uitvliegen.

Het COC tinnert aan de weg om het
hele heterodenken en de gevolgen
die dit heeft voor homoseksuele
mensen aan de kaak te stellen.
En lesbische vrouwen hebben er baat
bij als de overheid haar beleid
wat minder heteroseksisties zou
uitvoeren.
Maar daar op wachten duurt zo lang
en met alleen een ander overheids-
beleid zijn we er ook niet.
We willen méér.

LEEFKLIMAAT.

Dat méér bestaat voor sommigen uit
een ander leefklimaat, de mogelijk-
heid voor een eigen leefstijl.
Een pottenidentiteit kan belangrijk
zijn, of een eigen cultuur, eigen
mogelijkheden. En dat alles kan
leiden tot eigen eisen.

Op sommige gebieden hebben we al
dergelijke eigen eisen geformuleerd
(zie o.a. verderop). Maar bij een
heleboel andere zaken zijn we nog
niet zover. We lopen nog op tegen
allerlei moeilijkheden, instanties
en instituties.

We lopen ook op tegen het COC
dat wat lesbische politiek betreft,
ook nog zoekende is.

We lopen op tegen de autonome
vrouwenbeweging waar pottenpolitiek
vaak een geschil- of verschilpunt is.

We lopen ook aan tegen de onderling
verschillende situaties en leefstijlen.

Over dat alles zal nog veel gepraat
en uitgewisseld moeten worden. Wat
zijn ontwikkelingen in de cultuur, hoe
zijn onze posities op het werk, wat is
de rol van lesbische vrouwen in het on-
derwijs, wat doet de gezondheidszorg
met ons leven?

In ieder geval erkent het COC dat
vrouwen in het algemeen en potten in 't
bijzonder onderdrukt zijn en een achter-
stand hebben.

Vrouwen hebben dan ook een zekere mate
van autonomie in het COC.

We kunnen het COC zéker als bondge-
noot beschouwen.

Per slot bestáát het COC voor een deel
uit vrouwen!

En wat doet het COC dan op dit moment
op het gebied van lesbische politiek?
Hieronder een kort overzicht.

WELZIJN EN GEZONDHEIDSZORG.

Lesbische vrouwen moeten moeder kunnen
worden of ze nu wel of geen relatie
hebben en hoe die eventuele relatie er
ook uitziet.

Waakzaamheid is echter geboden.

Vroeger was het niet gebruikelijk dat
lesbische vrouwen die alleen of binnen
een lesbische relatie leefden, kinderen
kregen.

Het lijkt daarom een winstpunt als dat
nu wel kan gebeuren. Maar aan de andere
kant zien we in de samenleving een her-
nieuwde opleving van de moederschaps-
ideologie.

En het aksepteren van het lesbies moe-
derschap op basis van dát uitgangspunt
wijst het COC af. Het gaat erom dat
lesbische vrouwen zélf vorm kunnen ge-
ven aan de manier waarop zij hun leven
willen inrichten.

En dat brengt ons op het tweede punt
in het kader van welzijn en gezondheids-
zorg: de kunstmatige insiminitie.

Voor lesbische vrouwen die kinderen wil-
len is K.I. één van de manieren om aan
deze kinderwens uiting te geven. K.I.
zal dan ook overal beschikbaar moeten
komen en dient opgenomen te worden
in het ziekenfondspakket.

SEKSUEEL GEWELD.

Seksueel geweld ten aanzien van vrouwen
bestáát. Dat is inmiddels (na lange
strijd, maar beter laat dan nooit)
erkend door de regering en door de
rechterlijke macht, erkend door de
samenleving.

Dat seksueel geweld ten aanzien van potten óók bestaat en dat dat soms andere vormen aanneemt of andere konsekwenties voor de betrokkenen heeft moet die erkenning nog krijgen.

Zo is voor lesbische vrouwen de ervaring en verwerking van ongewenste intimiteiten verschillend met die van heteroseksuele vrouwen. Een lesbienne die een dubbelleven leidt vanwege het heteroseksistische vooroordeel, is niet alleen gedwongen om op haar werk, haar privéleven en haar relaties buiten het werk te ontkennen en te doen alsof ze hetero is, ze moet zich bovendien om haar baan te behouden gedragen als een heteroseksuele vrouw! Potten die wél uitkomen voor hun lesbies zijn, vormen voor mannen een uitdaging tot ongewenste intimiteiten of tot het uiten van agressie. Daarnaast kunnen zij tot onderwerp van grapjes, dubbelzinnigheden en dergelijke gemaakt worden.

WETGEVING.

Op het gebied van wetgeving heeft het COC een door potten en flikkers gezamenlijk geformuleerd eisenpakket. (Bijna) al die eisen hebben dus óók betrekking op de leefsituatie van lesbiennes.

We noemen: afschaffen van zedelijkheidswetgeving, uitgaan van het individu, de wet gelijke behandeling, enz. enz.

ONDERWIJS.

Als je ziet hoe doordrenkt het hele onderwijssysteem is van heteroseksisme, dan moet daar een heleboel veranderen.

En alle potten en flikkers in spē worden door dat heteroseksistische onderwijs beïnvloed.

We denken dan niet alleen aan het feit dat in de schoolboekjes overal vadertje en moedertje gespeeld wordt, maar ook bijvoorbeeld aan het feit dat als kleuter en basisschool samengevoegd worden en er één schoolhoofd komt, dat altijd weer dat (mannelijke) hoofd van de basisschool is!

ZICHTBAAR MAKEN.

Het COC als geheel en alle potten of pottengroepen afzonderlijk zijn bezig met het opsporen van het zichtbaar maken van het lesbische eisenpakket.

Bij het formuleren van zo'n eisenpakket zullen we laten zien dat het

mogelijk is dat verschillende pottengroepen daar gezamenlijk aan bezig zijn.

En in het eindresultaat zal het gemeenschappelijke op de voorgrond staan: het recht om te wonen, te leven en te werken zoals we dat zelf willen.

Het COC is een bondgenoot in het zoeken naar lesbische eisen en verwezenlijken van de lesbische strijd.

Een andere bondgenoot is de autonome vrouwenbeweging.

Maar net zo min als we er vanuit kunnen gaan dat het COC ten alle tijden achter de lesbische strijd staat (er zitten immers ook flikkers in), kunnen we er vanuit gaan dat de vrouwenbeweging onze strijd geheel en al tot de hare maakt.

We hebben veel energie nodig om onze wensen en eisen duidelijk op tafel te krijgen.

We zullen geen energie verspillen aan onderlinge strijd. Maar de onderlinge verschillen zullen we wél boven tafel halen en houden!

Wil je mee doen om je eigen leefwereld zinnig in te vullen?

Word lid van het COC, maar dan ook écht. Nu meteen. Vul bijgevoegd formulier in.

Want van de Club? Dan ook écht.

OPLOSSING PUZZEL NUMMER 15.

Horizontaal.

1. Lummel-Ma-Pos.
2. Osmose-Orcus.
3. Ski-Slaghout.
4. Ad-Geit-K.I.-Tol.
5. Promenade-En.
6. Laten Residu.
7. U-Hoornaar-BM.
8. Wippen-El-Rea.
9. Juli-Leis-Olm.
10. Ral-Penose-MT.
11. Heisa-Bronst.
12. TT-Ora-Aorta-IJ.
13. Arterie-Ezau
14. Bokbier-Rens.
15. Orka-Kritiek.
16. Moira-Meet-En.
17. Al-Onlangs-Rij.

Vertikaal.

1. Leiden-Unilateraal.
2. Eskader Elastiek-Ra.
3. Most-Atap-Uria-R.I. Ris.
4. MM-Tin-Aapje-Ereboog.
5. Usueel-Nis Shot-K.K.-M.N.
6. Loog-Murw Iota-Roe.T.A.
7. Ashio-Dolen Stabiel.
8. Mug-Krioelen-Rusten.
9. Scalp-Shampoo-Animo.
10. Orlon-Emelt-Razernij.
11. Poster-Brombij Erker.

DE WERKGROEP OPVANG EN INTRODUKTIE VAN HET COC AFDELING VENLO.

Deze werkgroep heeft het erg druk de laatste tijd.

Het laatste half jaar heeft deze werkgroep 52 opvanggesprekken gehad. Helaas waren de meesten daarvan anoniem, maar gelukkig niet allemaal. Enkele mensen die in dit laatste half jaar zijn opgevangen, zijn inmiddels zelfs al zéér actief binnen het COC-Venlo.

Dat is erg prettig, want nieuw bloed is onontbeerlijk!

Verder hebben leden van deze werkgroep de afgelopen tijd trainingsweekenden bijgewoond en er zijn ook plannen om in november andermaal hieraan deel te nemen.

De leden van de werkgroep hebben onlangs gesproken over hun eigen grenzen binnen de opvang en over de doelstelling van deze werkgroep.

In september zal de werkgroep Opvang en Introductie een voorlichtingsavond organiseren in het vormingscentrum Switch, bestemd voor verwijzende instanties en voor huisartsen.

EN VERDER? VERDER ZIJN WE ER OOK VOOR JOU...

Om zo maar eens een praatje te maken over de dingen die je bezig houden.

Voor deelname in een praatgroep.
Om zo maar even op te bellen voor een korte babbel.

Voor introductie op soos, in bars, of andere dingen die voor jou nog wat moeilijk zijn.

Bel gerust:

- * Janneke, tel. 077-70150.
- * Anita, tel. 077-28781.
- * John, tel. 077-45147.
- * Clemens, tel. 077-24463.

PUZZEL NUMMER 16.

KRUISWOORD- EN DOORLOPERKOMBINATIE.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	X													X
			X								X			
					X				X					
							X							
			X								X			
X														X

HORIZONTAAL.

1. deel v.h. oor/droogvoer/klagen.
2. levensonderhoud. 3. knieschijf/kruiderij/stremstof. 4. zaaiperk/kiele-kiele/biljart-gerei. 5. onvolwassen meikever/familielid oplosmiddel van vet. 6. eerw.heer/oude maat/water bij A'dam/voorvoegsel is samenstellingen betr. de aarde/68 cm/kloostervoogd.
7. een der getijden/vrucht/plantkunde.
8. noach/bek/roofvogels. 9. gering/schriftteken/zangnoot/dagelijks bestuur.
10. engels gewicht/aardgodin/socialist.
11. gevestigde orde/pers.vrw. 12. jonge stier/onzes inziens/debacle/de mensen.
13. automerk/vroegere N.K.V./saluut/veelkleurig.
14. minimum/meer in z.rusland/stormloop.
15. handlanger/muziekstuk met verschillende melodieën.

VERTIKAAL.

1. een pestbui hebben/soort donnekracht.
2. zwemvogel/ronde stroopkoek/waterstand.
3. vuistenwerk/deelteken. 4. bijbelse figuur/hogepriester/glimmer/windvrij. 5. Iriksleur/frans lidwoord/soort jenever. 6. ter herinnering/deel v.e. honingraat/geneesmiddel/slingerplant. 7. altijddurend/treuzang/belg. omroep.
8. voegwoord/zachte kledingstof/voorzetsel/platvis. 9. gedurig/indon.geneesmiddel/uitroep uitroep. 10. dans/scand.munt/bloemaand/antwoord betaald. 11. pers.vrw./chronometer/kluizenaar. 12. Rist/geestdrift/spanse titel/praatvogel. 13. deel v.h. gebit/deemoed.
14. respekteren. 15. achter/rare aparteling.

Good Luck! Chris.

